

PERRY RHODAN

257

William Voltz

TROJBIJEC

Přeložila Michaela Straková

Na Meredi IV v Plejádách žilo asi deset tisíc mužů. Tři sta z nich melo právo nazývat se Přemožiteli, protože se jim v džungli planety podařilo zabít ještěra taraka. Dospělý tarak váží nejméně šestnáct tun. Poranit ho oštěpem, to vyžaduje odvahu a sílu.

Šestnáct mužů na Meredi IV mělo právo nazývat se Přemožitel dvou, neboť se jim ve stejný den podařilo zabít taraka a v boji zvítězit nad Randlerem. Randler by se dal nejspíše přirovnat k medvědovi grizzly. Titomuži požívali na Meredi IV všech myslitelných výsad.

Jen jedinkrát v průběhu dobrodružně historie osídlování Meredi IV se jednomu muži podařilo zabít v tentýž den ještěra taraka, Randlera a šestiletá.

Tento muž se směl nazývat Přemožitelem tří. Lidé na Meredi IV ho ctili tak, že z něj chtěli udělat prezidenta celé planety. Přemožitel tří se jmenoval Ari Tratlo. ,

Odmítl stát se prezidentem a vstoupil do služeb USO.

* * *

Planeta Reyan v sektoru Vega je nádherný svět. Žije tam deset tisíc mužů a všichni jsou umělci. Malby, vytvořené na Reyanu, nemají obdoby v celé galaxii. Nejznámější filozofická díla nové doby byla napsána na Reyanu. Na této planetě vznikly velkolepé skladby, jimž s radostí a obdivem naslouchají lidé na všech planetách.

Mnozí umělci, kteří zde žijí, se teší veliké úctě, nebol'nejsou jen nadanými spisovateli, ale zároveň i vynikajícími malíři. Jen jedinkrát v průběhu historie osídlování Reyanu se jednomu umělci podařilo proslavit se zároveň románem, obrazem a hudební skladbou.

Tento muž obdržel titul Génius z Reyanu a lidé na planetě ho ctili tak, že z něj chtěli udělat prezidenta celé planety.

Génius z Reyanu se jmenoval Kaarn Baroon.

Odmítl stát se prezidentem a vstoupil do služeb USO.

1.

Nadporučík Ad Tratlo chtěl právě vynést trumf, ale jeho ruka se zastavila ve vzduchu a lehce se chvěla. Svraštil obočí a pohlédl tázavě na seržanta Kalírna Slátá, který seděl proti němu.

„Co je to, seržante?“

„Zase cvičí,“ odpověděl seržant po chvíli.

Tratlo hodil karty na stůl.

„Takhle se nemůže žádný normální člověk soustředit,“ zařval. Slate sbalil svou výhru a zvedl se.

Tratlo se na něj zle podíval.

„Co vlastně ještě umíte, kromě hraní karet, seržante?“ zajímal se.

Kalím Slate se zamyšleně poškrábal na bradě, než odpověděl:

„Mám organizační talent, nadporučíku.“

„Tak?“ zeptal se Tratlo nevěřičně. „Myslíte, že by stačil na to,

aby tahle nervy drásající cvičení omezil na únosnou míru?"

„Baroon je přece poručík, pane," poznamenal Slate. „Jeho vliv by vám neměl být neznámý."

„Jednoho dne," zamumlal vztekle Tratlo, „ho zmlátím tak, až ho přejde chuť na tuhle příšernost, které říká hudba."

Slate svažtil čelo. „Prý jsou lidé, kterým se něco takového líbí," namítl. „Kromě toho přece nemuzicíruje pořád. Věnuje se také svým obrazům a románu, který právě píše."

„Už jste viděl obraz, na kterém pracuje?" zeptal se Tratlo.

„Ano, ano," přiznal Slate. „Mně to připomíná seismografické čáry. Nazval to Obětní tanec vesmírné víly. Nebo tak nějak."

Tratlo se zatvářil, jako by právě kousl do hodně kyselého jablka.

„Když někde čmárá štětcem nebo spisuje ty své elaboráty, tak to alespoň není slyšet," řekl. „Nejhorší je, když hraje jako právě teď."

Ari Tratlo se narovnal a Kalím Slate sebou mimoděk trhl. Nadporučík byl téměř dva metry vysoký a svalnatý. Zelené vlasy mu padaly až na ramena.

„Génius z Reyanu," zacitoval Tratlo pln odporu. „Je mi záhadou, proč takovéhle blázný stále přijímají do organizace."

„Nu," řekl Slate opatrně, „Baroon není hloupý."

„V boji by podlehl i razorovi, kterého na mé planetě přemůžou šestiletí chlapi!"

Slate statečně prohlásil: „V každém případě musí mít určité kvality, jinak by se nestal poruč..."

„Chcete ho hájit?" přerušil ho Tratlo nevěřicně. „Zrovna vy, který, jste z Purthagu?"

„Ne." ujišťoval ho Slate kvapně. „Víte, že se na mě můžete spolehnout, pane."

„Dobrá," zabručel Tratlo usmířen.

„Tak teď běžte a pokuste se mu zabavit ten jeho instrument."

Seržant Kalím Slate si povzdechl a odešel z místnosti. Nebylo to poprvé, co mu Tratlo dal takový příkaz. Ale poprvé kvůli

svému vzteku prohrál nadporučík Tratlo tolik peněz.

* * *

Poručík Kaarn Baroon dohrál a usmál se na okouzleného posluchače. , .

„Jak se vám to líbí?" zeptal se jemným hlasem.

Seržant Vem Horun zavřel oči.

„Fascinující!" zašeptal. „Nikdy předtím jsem nezakusil takovou harmonii."

„Bohužel," poznamenal Baroon smutně, „se má činnost nesetkává všude na palubě s takovým pochopením."

„Tratlo!" vyhrkl Horun temně.

Baroon ustaraně přikývl. „Už by bylo na čase, ukázat tomu obrovi Jneze. Nechápu, jak to, že takové, jako je on, stále přijímají do Organizace."

„Tratlo není hloupý," poznamenal Horun opatrně.

„Nedovede číst noty ani nezná klasická díla nejznámějších pozemských literátů," připomněl mu Baroon.

, , V každém případě na něm něco být musí," mínil Vem Hořím.

„Přece jen je nadporučíkem a ..."

„Vy přece pocházíte z Purthagu, tak byste takového muže neměl hájit!" řekl Baroon ostře. Otočil se k seržantovi zády.

Kaarn Baroon byl malý a štíhlý jako všichni Reyanané. Oči v jeho kulaté tváři byly neobvykle velké, což ještě podtrhovala skutečnost, že byl zcela holohlavý.

„Vy víte, že vás obdivuji," řekl Horun. „S mou podporou můžete počítat kdykoli." „,

„Výborně," přikývl Baroon. „Třeba se nám podaří Tratlovi aroganci zmírnit, když mu sebereme nějaké ty jeho tréninkovém přístroje, aby nemohl nikoho otravovat svými útoky."

„Hm," protáhl Vem Horun nenadšeně. Nikdy předtím nedal Kaarn Baroon svou nechuť vůči Tratlovi tak silně najevo. A poprvé hrál jen pro Horuna.

Stejně je to zvláštní, k čemu všemu se Géníus z Reyanu nechá

strhnout nenávisť vůči Ariu Trollovi, pomyslel si, když opouštěl kabinu.

* * *

Když vešel seržant Kalim Slate do kabiny, kterou sdílel s Věrným Horunem, našel svého spolubydlicího už sedět u stolu.

„Hm, vypadá to tak, jako bychom

si oba museli vyslechnout totéž," prohlásil Slate, jakmile ho uviděl. . „Takže Tratlo taky?" zeptal se Horun ustaraně.

„A jak!" potvrdil Slate. „Chce, abych Géniovi z Reyanu sebral jeho nástroj."

„Baroon má podobné požadavky," řekl Horun pomalu.

Seržant Kalím Slate se posadil na druhou židli. Oba muži, pocházející z Purthagu, byli podsadití a působili téměř korpulentně. Měli dlouhé, bílé vlasy, na zádech spletené do copu. Na čele měli vytetovaný kmenový znak. Oba byli potomky kolonistů, kteří před desetiletími obsadili planetu Purthag v soustavě Gellert.

„Ten spor je čím dál tím ostřejší," konstatoval Slate ustaraně.

„Tratlo a Baroon zapomínají, že jsme v cizí galaxii, a život nás všech je neustále v ohrožení."

„Co uděláme, Kalíme?" zeptal se Horun.

Slate pokrčil bezradně rameny.

„Nevím," přiznal. „Jestli se něco nestane, co by je svedlo dohromady, jednoho dne se zabijou."

Horun se otřásl.

„Jsou to dva z gruntu rozdílné charaktery," poznamenal.

„Myslím, že jsou oba skvělí chlapíci," mínil Slate zamyšleně.

„Je pomalu na čase, aby to pochopili i oni."

2.

Malý reproduktor zapraskal.

„Nadporučík Tratlo, prosím na můstek! Nadporučík Tratlo, prosím na můstek!" :

Nadporučík bez meškání vyrazil a cestou uvažoval, proč s ním chce plukovník Heske Alurin, kapitán IMPERÁTORA, asi

mluvit.

Před dvěma dny, 4. března 2404, odstartoval Perry Rhodan s CRESTEM III do vesmíru. Tratlo věděl, že První administrátor nemůže být ještě zpět. Rhodan se brzy musí dostat do zakázané zóny. Pozemšťan vydal přísný rozkaz, že žádná z lodí, čekajících v kosmodromu KA-laciný, nesmí CREST III následovat, pokud se nebude jednat o zcela mimořádné okolnosti.

Když Tratlo vešel na můstek, okamžitě viděl, že ho čeká víc, než jen rutinní porada, neboť se tam shromáždili téměř všichni důstojníci. Na obrazovkách viděl Tratlo tváře kapitánů ostatních lodí, kteří tak mohli sledovat jednání.

„Jak víte, přistál před hodinou na kosmodromu hlídkový křižník," řekl Alurin.

Tratlo to ještě nevěděl, ale uvědomil si, že velký počet těchto lodí patroluje v sousední mlhovině Andro-Alfa, aby mohly sledovat boje mezi

povstaleckými národy Maahků a nevolníky Mistrů ostrovů.

„Major Duncan," pokračoval plukovník Alurin a ukázal na hubeného, nervózního muže, „vám může nejlépe povědět, co se stalo."

Na Duncanovi bylo patrné, že toho v poslední době moc nenaspal.

„Válka v mlhovině Andro-Alfa skončila," začal major bez okolků. „Maahkům se podařilo pomocné národy Mistrů ostrovů porazit. Rebelové zničili transmitter ze tří obřích modrých sluncí, takže obránci nedostávají žádné zásoby. Planeta, na které byla řídicí stanice, a kterou obývali vazalští Maahkové, byla proměněna ve slunce. AlfaCentra už neexistuje."

„Tím se Maahkové postarali o to, aby Mistři ostrovů nemohli zapojit žádné další vazalské národy," dodal Alurin.

„Je to nepředstavitelné," zašeptal Duncan. „Andro-Alfa vypadá jako vojenské ležení. Jsou tam miliardy Maahků připravených

k boji."

„Zdá se, že co nevidět můžeme počítat s ofenzívou Maahků proti Mlhovině Andromeda," řekl plukovník Alurin.

„Maahkové už vyvinuli tak skvělé motory, že mohou bez potíží překonat těch sto padesát tisíc světelných let do Andromedy a přesto budou mít dostatečnou kapacitu, aby tam mohli operovat."

„Maahkové se chystají pomstít svým někdejšími přemožitelům," souhlasil Duncan. „Tajemní páni Andromedy budou muset udělat vše pro to, aby tuto invazi odrazili."

„Došlo k tomu mnohem rychleji, než jsme očekávali," pokračoval plukovník Alurin. „Tato zpráva má mimořádný význam pro naši tajnou ofenzívu uvnitř Andromedy. Nemůžeme informovat Perryho Rhodana hypervysíláním, protože nevíme, kdo další kromě CRESTU III se může nacházet na plánovaném kursu a riziko prozrazení je příliš vysoké. Přesto jsem rozhodnut informovat o oněch událostech Perryho Rhodana a Atlana. Považuji to za natolik důležité, abych za CRESTEM III vyslal Korvetu, jejíž posádka bude mít jediný úkol informovat Rhodana."

Nadporučík Trati o zvedl hlavu. Věděl, že jako velitel flotily Korvet na IMPERÁTORU půjde do akce právě on.

„Vy, nadporučíku Tratlo, budete této expedici velet," řekl Alurin. „Na palubě vaří Korvety bude celkem jednadvacet mužů. Jedním z nich bude kosmický inženýr, který vám bude v případe potřeby radit. Proved'te všechny přípravy. Veškeré podrobnosti se dozvíte později. Od majora Duncana obdržíte obrazový materiál a radiové záznamy, z nichž přesně vyplývá, co se v Andro-Alfě stalo."

Ano, pane," odpověděl Tratlo.

„Ještě něco," řekl Alurin jen tak mimochodem. „Vaším zástupcem na palubě Korvety bude poručík Bároon."

Tratlo, který už byl na odchodu, se prudce zastavil.

Alurin se neproniknutelně usmál.

„To je vše, nadporučíku," řekl rychle.

Tratlo zčervenal. Šlehl pohledem k Baroonovi, který na něj nepřátelsky zíral. Génus z Reyanu očividně nestál o společný výlet o nic víc, než on.

Meredian se přinutil k mlčení. Věděl, že by se jako důstojník naprosto znemožnil, kdyby odmítl spolupráci s Baroonem, který byl všeobecně považován za schopného muže.

Byl si téměř jist, že mu Alurin přidělil Baroona schválně.

Ale kdo, ptal se sám sebe, mohl plukovníkovi vyprávět o jeho nechuti k tomuto muži?

* * *

U vchodu do výpusti někdo připevnil plakát. Na žlutém pozadí tam bylo zobrazeno něco, co vypadalo jako Černá slza. Pod ní stálo velkými Červenými písmeny napsáno FANTASIA.

„Seržante Slate!" zarval Arl Tratlo, když to spatřil. *

„Ano, pane?"

„Co to má znamenat?"

„Promiňte, pane," řekl seržant Statě tlumeně, „to poručík Baroon..."

„Dejte to pryč!" nařídil Tratlo hlasem, z kterého zmizela poslední stopa přátelství.

„Nemyslím, že se vás chtěl poručík Baroon nějak dotknout, pane," řekl seržant opatrně. „Jen si myslel, že by naše Korveta měla mít kromě označení KI-33 také nějaké vlastní jméno.

Povídal, že tento emblém bude jméno dostatečně symbolizovat."

„Dolů!" zařval nadporučík.

Slate si vzdychl a plakát strhl.

„Je už Veslař Batins na palubě?" zeptal se Tratlo.

„Přišel před několika minutami, pane. Je dost mladý..."

„Plukovník Alurin mi řekl, že je to schopný astronaut, který se uvnitř Andromedy vyzná."

Tratlo se co nejrychleji vydal na můstek, aby tam byl dřív, než

Baroon stihne napáchat nějaké další škody. Když vešel, našel Baroona a Batinse ponořené v živém rozhovoru. Poručík okamžitě umkl v půli slova a opřel se v křesle.

„Jen pokračujte," vyzval ho Tratlo kousavě.

„Hovořil jsem právě s Batinsem o kursu, kterým se FANTASIA vydá, nadporučíku," řekl Baroon;

Když zaznělo slovo FANTASIA, Tratlo sebou mimoděk trhl.

„Kurs, kterým KI-33 poletí, už byl stanoven, poručíku," zdůraznil Tratlo. „Poletíme v podstatě stejnou trasou, jako CREST III."

„Doufám, že vám budu moci být nápomocen," řekl mladý kosmický inženýr přátelsky.

Mluví úplně stejně, jako Baroon, pomyslel si Tratlo znechuceně, o znovu se obrátil na svého prvního důstojníka.

„Postaral jste se o výstroj, poručíku?"

„Vše už je na palubě. Každý člen posádky má k dispozici kompletní bojovou výstroj. Navíc máme přenosné hypervysílačky a těžké ruční zbraně.

„V pořádku," uznal Tratlo neochotně. Alespoň že se Kaarn Baroon nestará jen o své čmáranice.

Posádku KI-33 tvořili sami zkušené muži. Tratlo musel dokonce i Géniovi z Reyanu přiznat jisté zkušenosti.

O Batinsovi ještě mnoho nevěděl, ale nepochyboval, že je stejně spolehlivý jako všichni ostatní Veslaři.

Na můstek vešel Ron Moseley, radista. Patřil k služebně nejstarším Členům posádky na IMPERÁTOROVI a na palubě Korvety byl absolutně nejstarší. Pocházel z Permu, nehostinného pouštního světa, kde kolonisti museli s přírodou bojovat o každou píd' půdy. Tak jako všichni Permané byl i Moseley vysoký a hubený.

Tratlo zkontroloval čas. Do startu zbývala ještě hodina. Věděl, že bude muset s Baroonem spolupracovat. Nemohl prvního důstojníka KI-33 ignorovat. To by dělalo i na posádku špatný dojem. Stačí, že o napětí mezi nimi vědí seržanti Slate a Horun.

* * *

První dva dny letu proběhly v klidu. Třetího dne se ovšem stalo něco, co přivedlo temperament Ada Tratla do varu. Začalo to tím, že se nad můstkem začal vznášet podivný zápach. Nadporučík Tratlo, který před třemi hodinami vystřídal poručíka Baroona, nakrčil nos a podíval se na seržanta Borkmanna.

„Páchne to tu, pane," poznamenal Borkmann suše.

„To tedy ano," řekl Tratlo.

Jens Borkmann pocházel z planety Faun, ačkoli vypadal jako Pozemšťan. Kromě Tratla a Baroona byl jediný, kdo dovedl s Korvetou manévrovat. Byl ještě velmi mladý, ale podle Tratla nesmíme schopný.

„Wilcocku!" zavolal Tratlo na navigátora. „Zjistěte, jestli ten nesnesitelný zápach přichází z venku!"

Navigátor vystrčil hlavu ze dveří.

„Ano, pane!" hlásil. „Venku je to ještě silnější."

„Páchne to jako připálená zelenina, pane," konstatoval Borkmann.

„Kdo má dnes službu v kuchyni?" zjišťoval Tratlo.

„Veroni, pane," řekl Borkmann. i „Ale nemyslím si, že by nám mohl nabídnout víc, než koncentráty a konzervy."

„Zjistěte, odkud se to sem táhne," přikázal Tratlo. „Nebo počkejte!. Postarám se o to já!"

Silný zápach ho vedl rovnou do jídelny pro mužstvo. Peyt Veroni právě rozdělával plastové misky na jednotlivé stoly. Uvnitř to páchlo tak strašlivě, že Tratlo sotva popadal dech. „Veroni!" vyrazil ze sebe. „Můžete mi prozradit, co to má znamenat?"

„Ach, to jste vy, pane," pozdravil ho Veroni vesele. „Chtěl jsem vám právě schovat porci na ochutnání."

„Cože? Vy jste mi chtěl rezervovat tuhle smrdutou polévku, nebo co to je?" nechtěl věřit svým uším Tratlo.

„Vařím podle originálního receptu poručíka Baroona,"

vysvětloval Věření.

„Baroona?" opakoval Tratlo. „Co, k čertu..."

„Poručík Baroon se domnívá," pokračoval Veroni vesele, „že i to nejjednodušší jídlo musí být malým uměleckým dílem.

Vaření, říkal, je jedno z největších umění, která se člověk může naučit. Tak jako ke správnému obrazu patří správné barvy, patří k chutnému jídlu vybraný sortiment kvalitních koření.

Správný kuchař se před svými hrci stane dirigentem, který..."

„Ticho!" zařval Tratlo. „Vy nedokážete uvařit ani šálek kávy.

Okamžitě připravte mužstvu pořádné jídlo!"

„A tohle?" zeptal se Veroni smutně.

„Dejte to do velké mísy a pošlete poručíku Baroonovi do kabiny. Jsem si jist, že jedině on dokáže ocenit výsledek vašeho snažení."

Tratlo se otočil k odchodu. ' „A zavřete za mnou dveře, Veroni," řekl ještě. „Nechci, aby se polovina posádky udusila."

* * *

Šestého dne letu si byl Arl Tratlo jistý, že své rozpory s poručíkem Baroonem před posádkou neutajil. Historka s vařením se dostala ke všem.

Uvažoval, jak by mohl z Baroona udělat alespoň napůl rozumného člověka. Borkmann, který s ním měl j službu, ho upozornil, že nadešla chvíle, kdy by KI-33 měla opět na čas přerušit lineární let, aby se Batins mohl lépe zorientovat.

„Máte pravdu, Borkmanne," souhlasil Tratlo a zapnul interkom.

„Kosmický inženýr Batins, prosím na můstek!" zavolal do něj. Za deset minut se objevil seržant Vem Horun.

„Pokud vím, chtěl jsem Batinse," poznamenal nadporučík.

„Nemůže přijít?"

„Bohužel, pane," řekl Horun. „Prosí vás, abyste ho omluvil.

Přijde, jakmile to bude možné."

„Co mu brání?"

Horun se vyhnul přímému pohledu.

„Sedí modelem," zašeptal.

„Baroon?" zařval nadporučík. „Nemyslí na nic jiného, než na ty svoje mazanice?"

„Nemaluje ho, modeluje ho," opravil ho Horun.

„Cože?" řval Tratlo. Vyskočil a vyřítíl se z můstku. V rekordně krátké době byl na místě. Vrazil do Baroonovy kabiny jako ztělesněný bůh pomsty.

Batins seděl jako zkamenělý na rohu stolu a díval se na strop. Pět metrů od něj si hrál poručík Baroon s hromadou nějakého měkkého materiálu.

„Dobrý den, nadporučíku!" zvolal Baroon. „Těší mne, že se zajímáte o mou práci!"

Tratlo zrudl. „Co to má být?" zeptal se a ukázal na Baroonův materiál.

„Vidíte přece," zabručel umělec. „Modeluji Batinsovu hlavu."

„Ha!" zařval Tratlo. „Tak to má být Batinsova hlava? Vypadá to jako shnilá brambora."

Baroon na něj obrátil náhle velmi studený pohled.

„Je to poněkud moderní pojetí," zasyčel. „Musíte o umění něco vědět, chcete-li posuzovat jeho kvality."

Tratlo popadl plastiku a mrštil jí o stůl takovou silou, že úplně zplacatěla.

„Vůbec nerozumím umění," křičel. „Ale vím, že vám na takovéhle věci nemusí Batins sedět modelem."

„Nemáte právo vměšovat se do mých soukromých záležitostí!" zuřivě chraptěl Géníus z Reyanu. „Když mám volno, mohu si modelovat tisíce Batinsových hlav, když se mi bude chtít!"

Arl Tratlo náhle před sebou v duchu spatřil, jak v každé kabině na lodi trůní na stole Batinsova hlava, vymodelovaná Baroonem.

„Jdeme!" přikázal Batinsovi. „Korveta musí přerušit normální let, abychom se zorientovali. Potřebujeme vás."

Batins se omluvně usmál na Baroona a slezl ze stolu.

„Mrzí mě, že vaše umělecké snahy vzaly takový konec," řekl.

„Mě také," zabručel poručík.

Arl Tratlo, doprovázený Batinsem, opustil kabinu.

* * *

Osmého dne letu byl na4poručík Tratlo definitivně přesvědčen o tom, že o jeho špatném vztahu s Baroonem ví i ten poslední muž na palubě. Oba důstojníci spolu mluvili jen v nejnutnějších služebních záležitostech. Tratlo by rád věděl, co si mužstvo o jejich sporech myslí. Cítil, že ho jeho muži stále respektují, ale měl neodbytný pocit, že se mu za zády srdečně smějí. Ale to dělali i za Baroonovými zády.

A tak i střídání osmého dne letu probíhalo stejně, jako dřív.

Poručík Baroon se objevil na můstku.

Tratlo vstal.

„Můžete převzít službu. Vše v pořádku."

„Rozumím, nadporučíku."

Tratlo zamířil do své kabiny. Chtěl se trochu vyspat. Ještě než tam došel ho však zarazil zvuk sirén. Okamžitě se rozběhl zpět na můstek.

Jeho nejhorší obavy se však nepotvrdily. Nikdo se nechoval tak, jako

by Korvetě hrozilo nebezpečí. Sirény už také zmlkly. Tratlo pohlédl na obrazovky. Nikde ani náznak toho, že by se ke KI-33 blížila nepřátelská loď.

Baroon se demonstrativně podíval na hodinky.

„Vystřídal jsem vás teprve před několika minutami, pane," konstatoval.

„To mi nemusíte vykládat!" zakřičel na něj Tratlo. „Jen mi řekněte, proč jste spustil poplach?"

„Obvyklá zkouška sirén, pane," opáčil Baroon klidně.

Tratlo zalapal po vzduchu.

„Zkouška sirén?" opakoval. „Zrovna teď?"

Génius z Reyanu vytáhl se stoickým klidem složený formulář.

„Tohle je návod k použití poplašného zařízení, nadporučíku," řekl. „Pod bodem sedm jistě vidíte, že zařízení musí být

přezkoušeno každé tři měsíce. Podle tohoto razítka snadno zjistíte, že poslední kontrola proběhla přesně před třemi měsíci. Konal jsem tedy pouze svou povinnost."

Tratlo jen nasucho polkl. Moc dobře věděl, že zkušební poplach byl Baroonovou pomstou za zničenou hlavu. Nyní litoval, že se nechal unést, protože jeho porážku tak zaznamenali i všichni přítomní.

„Až budete chtít zase něco vyzkoušet, poručíku, informujte nejdříve svého velitele," procedil skrz zuby a odešel.

* * *

Desátý den letu měla za sebou KI-33 téměř čtyřicet tisíc světelných let. Bez Batinsovy pomoci by jim to trvalo mnohem déle, tím si byl Tratlo jist.

„O zakázané centrální zóně vám toho, bohužel, moc říci nemohu," omlouval se Batins nadporučíkovi, když se blížili k cíli. „Bez zvláštního povolení sem nesmí žádný národ Andromedy."

„A protože takové povolení zcela jistě nedostaneme, poletíme tam prostě bez něj," prohlásil Tratlo.

„Už jsem vám vyprávěl o Tefrodech," řekl Batins. „Tento národ sídlí ve všech hvězdných systémech, ležících uvnitř ochranného sektoru o průměru pět set světelných let. Tyto sluneční systémy a planetární základny tvoří jakousi slupku kolem vnitřního centrálního jádra. Tefrodi fungují jako strážci sektoru. Když se někdo odváží proniknout do ochranné zóny, rychle a nemilosrdně udeří, dřív než má dotýčný šanci dostat se k jádru."

„A jakpak ti neporazitelní hrdinové vypadají?" vyptával se seržant Borkmann ironicky.

„Jako Pozemšťané," opáčil kosmický inženýr suše.

„Má to být vtip?" zabručel nadporučík Tratlo. „Tefrodijsou možná humanoidní, ale od pravých Pozemšťanů se nespíš podstatně liší."

„Ne," prohlásil Batins s důrazem. „Možná budete mít jednou možnost navštívit Tefrod, jejich hlavní planetu. Pak se budete moci přesvědčit o pravdivosti mých slov."

Tratlo se rozhodl změnit téma.

„Jak poznáme, že vlétáme do ochranné zóny, ovládané Tefrody?" zeptal se.

„Tefrodi nepřenechávají nic náhodě," řekl Batins. „Nejdříve zachytíme na všech frekvencích pískání. Tak chtějí Tefrodi varovat zvědavé lodě. Když poletíme dál, uvidíme na obrazovkách varovné symboly."

„Znamená to, že budeme každopádně odhaleni?" zeptal se poručík Kaam Baroon.

Batins zavrtěl hlavou. „Tahle loď je výtečně maskovaná a my máme dobrou šanci dostat se hluboko do zóny. Většina lodí po zachycení signálů znejistí a vrátí se, protože Tefrodi se postarali o to, aby se vyprávění o jejich trestných opatření rozneslo po celé Andromedě."

„Myslíte, že ti Tefrodi jsou identičtí s obávanými Mistry ostrovů?" zeptal se Tratlo.

„Určitá fakta tomu nasvědčují," přiznal Batins. „Přesto se stále objevují pochybnosti. Koho Tefrodi hlídají, když ne ještě silnější moc? Považuje se za jisté, že centrum Andromedy neobývají Tefrodi. Musí tam tedy žít někdo jiný. Bohužel nevíme nic, co by nám pomohlo dál."

„Předpokládejme, že se v centrálním jádru zdržují skutečně Mistři ostrovů. Pak by Tefrodi byli něco jako tělesná stráž, stojící nad všemi pomocnými národy," přemýšlel Tratlo nahlas.

„Zcela správně," souhlasil Batins. „Můžete mi věřit, že nebyli pro svou úlohu vybráni náhodou. Jsou považováni za nejnebezpečnější bojovníky Andromedy. Navíc se zdá, že zvláštním způsobem vyřešili otázku potomstva, jejich počet se zdá být nekonečný."

Tratlo pohlédl na Baroona, který stál na druhé straně stolu.

Reyanan jeho pohled opětoval a zeptal se: „Co teď uděláme,

nadporučíku?"

CREST III, tím si byl Ari Tratlo jistý, je někde uvnitř ochranné zóny. Jestli chtějí navázat kontakt s Pěným Rhodanem, musejí tam za ním.

„Poletíme dál," rozhodl se.

Poprvé od počátku letu měl Ari Tratlo pocit, že s ním Génus z Reyanu souhlasí.

3.

' Za několik hodin skutečně přijaly i hyperpřístroje Korvety ostré pískavé ; tóny. Každou vteřinu byly registrovány tři. Pak se na obrazovkách objevil světle žlutý pruh. A čím hlouběji pronikala loď do ochranné zóny, tím byla barva pruhu intenzivnější. Už byl ostře červený.

„A vezíme v tom až po uši," konstatoval seržant Borkmann.

„Ještě ne," opáčil Batins. „Ale pochybuji, že se nám podaří proletět zónou, aniž bychom byli odhaleni."

Ron Moseley vystrčil hlavu z radiové kabiny.

„Hyperviny, pane!" křičel. „Někdo zahlcuje Andromedu signály." Tratlo vyskočil.

„Batinsi!" zavolal na kosmického inženýra. „Postaráme se o to."

„Nerozumím tomu," reagoval Batins ustaraně. „Tohle nemá s obvyklými varovnými signály co dělat."

Za chvíli už věděli, že část signálů je tefrotsky.

„Je to kód," řekl. „Ale je jisté, že vlny mají vyvolat velký poplach."

„Poplach?" opakoval Tratlo. „Myslíte, že jde o nás?"

„V žádném případě," uklidňoval ho Batins. „Mistři ostrovů nejspíš zjistili, že se Maahkové připravují na útok. Ted' alarmují své pomocné národy."

„To je možné, pane," řekl Moseley. „Vlny vycházejí z centra Andromedy."

„Výborně!" zvolal Tratlo. „Invaze tedy brzy začne. Major

Duncan měl pravdu. Mistři ostrovů a jejich spojenci, Tefrodi, budou mít plné ruce práce s Maahky a nám by mohl projít průnik."

„Skutečně to má pro nás velké výhody," souhlasil Batins.

„Moseleyi!" obrátil se nadporučík na radistu. „Tenhle vysílací chaos musíme využít v náš prospěch. Okamžitě vyšlete krátké hlášení CRESTU III. Data znáte. Teď můžeme informovat Rhodana, že se blížíme."

Hubený radista přikývl a sklonil se nad přístroji.

Už za několik málo minut dostali odpověď. Admirál Atlan chtěl slyšet zprávu osobně. Korveta měla zamířit k zelenému dvojslunci hluboko uvnitř ochranné zóny. Tam vezme CREST III Korvetu na palubu.

„Dokázali jsme to," řekl Tratlo, a v jeho hlase bylo znát zklamání, že nemůže dál pátrat na vlastní pěst.

16. března 2404 pozemského času se k zelenému dvojslunci, vedenému v katalogu kosmických inženýrů pod označením KA I-4465-Erl-9238, blížily dvě pozemské lodě. Jednou z nich byla CREST III tou druhou Korveta KI-33.

Obě měly stejný cíl, ale ultrabitevní loď od něj byla mnohem dál, než Korveta Aria Tratla.

* * *

Když se KI-33 vrátila do normálního vesmíru, nacházela se na vnitřním okraji ochranné zóny, téměř na okraji zakázaného centra.

Kosmický inženýr Batins je upozornil, že zelené dvojslunce je očividně poslední systém, který měli jeho druhové možnost katalogizovat.

„Myslím, že zdržovat se tady je mimořádně riskantní," vyjádřil svůj názor.

„Ani stopa po CRESTU III," konstatoval poručík Baroon. Kolem zeleného dvojslunce obíhala planeta, velká asi jako Měsíc. Kupodivu nebyla v katalogu kosmických inženýrů zaznamenána.

KI-33 se pomalu blížila k neznámému světu.

„Žádná atmosféra!" poznamenal seržant Borkmann. „Všude vysoké, nezaoblené hory... Nevypadá to tu moc vlídně!"

Tratlo měl chuť neznámý svět prozkoumat. Měl pocit, že by se všichni ostatní členové posádky s chutí odchýlili od příkazu plukovníka Alurina a pustili se do dobrodružství ale Baroon by mu mohl dělat potíže.

„Stáhneme stí do lokačního stínu slunce A," nařídil proto Tratlo neochotně.

Planeta se pozvolna zmenšovala a Tratlo se pohodlně opřel ve svém křesle a sledoval Borkmanna, jak jistými pohyby řídí Korvetu vesmírem.

A pak se to stalo.

Přišlo to v podobě kulovité lodi o průměru alespoň 1000 metrů, která se vynořila zpoza slunce A. Tratlo byl jako ochrnutý. KI-33 okamžitě zasypal déšť střel. Nikdo z mužů neměl čas zapnout ochranné štíty nebo použít vlastní zbraně.

Tratlo byl vymrštěn ze sedadla. V pádu zahlédl Borkmannův obličej, plný hrůzy. Náhlý útok musel vyděsit i ostatní.

„Vysadily motory!" zakřičel někdo.

Tratlo viděl, že neztratil rovnováhu sám. Všude kolem něj se muži pokoušeli vstát. KI-33 byla několikrát zasažena. Tratlo se bál, že už velí pouhému vraku. Měl by být rád, že to vůbec přežili. A doufat, že se neznámý útočník spokojí se svým úspěchem.

Ari Tratlo uchopil mikrofon interkomu.

„Hovoří velitel lodi," zvolal a snažil se mluvit klidně.

„Zaútočila na nás neznámá loď. Motory vysadily. Každý si okamžitě obleče bojový skafandr s individuálním ochranným štítem.

Všechny důležité přístroje odnést do výpusti! Připravit se k výstupu!" i „Nepřátelská loď se blíží!" vykřikl S poručík Baroon. „Člověk by skoro přísahal, že patří Pozemšťanům! Podívejte se..."

Tratlovi se divoce rozbušilo srdce.

„Batinsi!" zvolal. „Který národ má lodě tohoto tvaru?"

„Tefrodi," odpověděl okamžitě kosmický inženýr. „Tak vidíte, že si Pozemšťané a Tefrodi nejsou podobní jen tělesnou stavbou."

„Přitahují si nás..." řekl Baroon.

Tratlo vstal. „Oblečte si bojové skafandry!" zopakoval.

Okamžitě!"

Hlídková loď, pomyslel si v duchu. Nemohla tu být náhodou.

Ale co hlídala? Snad tu neznámou planetu? Nevypadala, jako by tam bylo něco zvláštního. Nebo že by šlo jen o rutinní let? < KI-33 teď byla zcela bezmocná. Každý pokus o vzdorování nepříteli by byl sebevraždou. Teprve teď si Tratlo uvědomil, že se tu brzy objeví CREST III. Snad bude ultrabitevní loď Tefrodům rovnocenným protivníkem. KI-33 nemá žádnou možnost, jak Prvního administrátora varovat. CREST III se chytne do stejné pasti, jako Korveta.

„Kam nás chtějí odvléct?" zeptal se Jens Borkmann.

„Myslím, že to vím," odpověděl Tratlo. „Šoupnou nás na tu planetu, kterou jsme objevili při příletu."

„Souhlasím s vámi, nadporučíku," ozval se poručík Baroon.
„Jen se ptám, kdy ten jejich kapitán zpomalí. Jestli poletíme takhle dál, čeká nás tvrdé přistání."

„Nejspíš nás chtějí nad tou planetou pustit," řekl Tratlo.
„Proboha, poručíku, jestli do té doby neopravíme motory, rozbijeme se na padrt'."

Okamžitě se rozběhl do strojovny. Nalezl tam sedm klejících a vyčerpaných mužů, kteří se zoufale pokoušeli dát motory do pořádku. Byli mezi nimi seržanti Horun a Slate i Peyt Veroni.

„Rychle!" zavolal na ně. „Jde nám všem o krk!"

„Přívod energie, nadporučíku," vysvětloval někdo. „Byl někde přerušen. Nejspíš je to jen nepatrná závada, ale musíme ji nejdřív najít."

„Už jste zkusili nouzové agregáty?" chtěl vědět Tratlo.

„Vedle začalo hořet," dozvěděl se další Jobovu zvěst. „Je příliš riskantní pouštět teď motory na nouzové agregáty. Přerušíme tak přívod energie do všech ostatních částí lodi. Navíc hrozí nebezpečí exploze."

„Počkejte tu!" přikázal Tratlo.

„Co chcete dělat, nadporučíku?" volal za ním Slate. „Tam vzadu hoří!"

Tratlo si ho nevšímal. Jestli se; jim nepodaří nahodit motory, nemusí si už s ničím v životě dělat starost.

Tratlo zápasil s dveřmi do zadní strojovny, když se vedle něj objevila podsaditá postava.

„Slate!" vykřikl. „Zůstaňte tu a pomáhejte ostatním!"

Seržant se široce zašklebil. Ukázal na místnost v plamenech.

„Mám pocit, že mě bude zapotřebí tam, pane."

Tratlo pokrčil rameny a postupoval dál. Bez skafandrů by tu nemohli udělat ani deset kroků. Podlahu pokrývaly roztavené plastové součástky. Stěny se černaly sazemi. Tratlo se jen stěží orientoval. Jak očekával, hořely i nouzové agregáty. Ale šlo jen o izolaci.

„Co teď, pane?" zeptal se Slate.

„Pustíme šňávu do motorů," prohlásil Tratlo.

Seržant ho měl nejspíš za blázna, který ztrácí čas tím, že dělá něco zcela nesmyslného. Přesto zůstal po jeho boku. Tratlo zavřel oči, zatáhl za páku a čekal na výbuch.

„Pane!" zasípal Slate. „Musíme odsud!"

Utíkali k východu a Tratlo věděl, že udělal vše, aby zachránil loď a její posádku. Teď ještě potřebují trochu štěstí, aby přestáli nouzové přistání.

Muži ho přivítali nadšeným křikem. Motory běžely. Teď měli šanci, že se

jim podaří přistát na povrchu planety.

Tratlo doufal, že Borkmann a Baroon na můstku správně zareagují a okamžitě se ujmou řízení lodi, jakmile ji nepřátelé přestanou vléci.

Zdálo se, že posádka velké kulovité lodi nezná žádné skrupule.

Chtěli zabít celou posádku Korvety a zároveň zajistit vrak.

Pokud šlo skutečně o Tefrody, Tratlo už Batinse chápal. Útok na Korvetu byl proveden s nesmírnou precizností. Nikdo se neptal na jejich úmysly prostě byla zahájena palba.

Když se nadporučík vrátil na můstek, byla už KI-33 jen několik set metrů nad povrchem planety.

„Nepřátelská loď se znovu stáhla za slunce A," řekl Baroon.

„Očividně splnila svůj úkol."

„Hm!" divil se Tratlo. „Čekal bych, že přistanou, aby si Korvetu prohlédli."

„Toho jsem se nejdříve také bál, nadporučíku," ozval se

Borkmann. „Ale jakmile nás pustili, okamžitě se , stáhli."

„Jde tedy skutečně o hlídkovou loď, která číhá v lokačním stínu," řekl Tratlo. „Nejspíš teď uvědomí jiné jednotky, aby prohledaly naši loď."

„To máme tedy pěkné vyhlídky, pane," poznamenal navigátor Wilcock.

„Musíme okamžitě po přistání opustit loď," přikázal Přemožitel tří. „V horách určitě najdeme nějaké jeskyně. Tam počkáme na

CREST III."

Šedesátimetrová loď se mohutně otřásla, když se dotkla země.

„Lip to nešlo," omlouval se Borkmann.

„Všichni k výpusti!" nařídil kapitán.

Borkmann si založil ruce v bok. „Ted' už jen potřebujeme pro tuhle planetu nějaké jméno," řekl.

„Tím mohu snadno posloužit," prohlásil poručík Kaam Baroon.

„Nazveme ji Přemožitel dvaceti."

Poprvé v životě zalitoval nadporučík Ari Tratlo, Přemožitel tří, že je zakázáno střílet na podřízené.

4.

Posádka KI-33 vynášela z Korvety důležité přístroje a speciální vybavení. Seržant Borkmann se postavil vedle Tratla a nadšeně zvolal: „Jaké nádherné místo, nadporučíku! Na nějaké takové planetě bych rád strávil podzim života."

Tratlo ukázal k horám. „Musíme co nejdříve najít nějakou jeskyni," řekl. „Bojové skafandry tohle horko věčně nevydrží."

Borkmann se otočil pomalu kolem své osy. Natáhl paži k obzoru..

„Slunce B!" konstatoval. „Naštěstí je tak hluboko, že jeho paprsky stíní hory."

„Zdá se, že se planeta obrací k většímu slunci stále touž stranou," řekl Tratlo. „Slunce B stojí trochu stranou, takže část noční strany planety je jím stále osvětlována."

„Myslíte, že je Přemožitel dvaceti obydlený?" zajímal se poručík Baroon.

Tratlo potlačil vztek a řekl, že ne. Nedovedl zabránit tomu, aby celá posádka KI-33 okamžitě nepřevzala jméno, kterým Baroon planetu pokřtil.

„Stáhneme se do hor," řekl kapitán po chvíli. „Ale Korvetu Tefrodům nenecháme. Za deset minut vybuchne. Najdou nanejvýš hromádku zkrouceného plechu."

Vtom zahlédl vedle lodi postavu. „Kdo je to?“ zeptal se vztekle.

„Já, nadporučíku!“ volal poručík Baroon.

„Okamžitě se vraťte!“ křičel Tratlo. „Korveta za chvíli exploduje! Co ještě chcete uvnitř?“

„Musím zachránit pár osobních věcí,“ oznámil Baroon a vlezl dovnitř.

„Rozkazuji vám, abyste se okamžitě vrátil!“ řval Tratlo.

„Je mi líto, nadporučíku,“ šel si za svým Géníus z Reyanu.

„To je neuposlechnutí rozkazu!“

„V žádném případě,“ odporoval mu Baroon. „V případě ztroskotání lodi mají oba nejvyšší důstojníci neomezené právo zdržovat se na palubě tak dlouho, jak považují za správné.“

„Vy nejspíš znáte předpisy nazpaměť, co?“ zeptal se Tratlo vztekle.

„Když mi plukovník Alurin řekl, že budu prvním důstojníkem na vaší lodi, raději jsem šije přečetl,“ vysvětloval Baroon mile. „Tak si dělejte, co chcete!“ zaburácel Tratlo a znovu se obrátil k posádce: „Vyrážíme! Borkmanne, vy budete v čele. Mířte rovnou k horám. Nesmí tu po nás nic zůstat.“

Borkmann zapnul svůj letový agregát a odlepil se od země.

Přitažlivost na Přemožiteli dvaceti byla podstatně menší než na palubě Korvety. Tratlo čekal, až odletí celá posádka. Pohlédl na hodinky. Do výbuchu zbývaly tři minuty.

Konečně se Kaam Baroon objevil. V rukou držel něco, co Tratlo na tu dálku nemohl identifikovat.

„Už jsem tu, nadporučíku,“ ozval se Baroon. „Můžeme vyrazit.“

Tratlo spatřil, že si k hrudi tiskne nějaký obraz a pokouší se ho tak chránit před sluncem. Se zadostiučiněním si všiml, že se všude na obraze tvoří bubliny a barva se začíná roztékat.

„Dělám si starosti o vaše umělecké dílo, poručíku,“

poznámenal sladce. „Nějak vám kape."

Baroon rychle obraz vytáhl a mlčky si ho prohlížel.

„To je Obětní tanec vesmírné víly," dostal nakonec ze sebe zničeně. „Málokdy jsem pracoval tak dlouho na jednom obraze." Upustil obraz a pozoroval, jak klesá k zemi a mizí mezi skalami.

„I životu nepřátelská planeta má své světlé stránky," liboval si Tratlo a předhlonil Baroona, který stále smutně hleděl dolů.

„Vaše filozofické poznatky na mě dělají velký dojem," řekl Baroon. „Je to skutečná útěcha, slyšet vás."

Nadporučík věděl, že jejich rozhovor slyší celá posádka KI-33, a proto raději neodpověděl. Nečekaný útok na Korvetu vztah mezi ním a Baroonem nijak nezlepšil. Tratlo byl přesvědčen, že v okamžiku nejvyšší nouze budou spolupracovat ale to bude vše.

„Zdá se, že pod námi jsou rozsáhlé jeskynní prostory," ozval se Ellis Weingarth. „Nejspíš je to jeskynní labyrint."

„Výborně," odpověděl Tratlo spokojeně. „Tam budeme aspoň na čas v bezpečí."

„Přístroje hlásí bohatá rudná ložiska, pane," zvolal desátník Weingarth vzrušeně.

„To není možné!" ujelo Tratlovi. „Celá planetární struktura to vylučuje. Nebo pro to máte nějaké vysvětlení?" obrátil se na Batinse.

„Jeskyně a ruda nejdou k sobě," řekl Batins zamyšleně. „Ale mohlo by tam být něco jiného, na co přístroje reagují."

„Pane!" zvolal Jens Borkmann. „Co když jsou tam umělé duté prostory nacpané přístroji a zařízeními?"

„Žádné předčasné závěry," napomenul ho Tratlo. „Jestli tam dole mají Tefrodi stanici, museli bychom na povrchu vidět nějaké stopy. Alespoň poté, co vybuchla Korveta, by se o nás musel někdo začít starat."

„Borkmannova myšlenka není tak bláznivá, jak myslíte, pane," mínil poručík Baroon. „Vzpomeňte si na hlídkovou loď. Jestli

je tu nějaké podzemní zařízení, pak už víme, co ta loď chrání."
„To jsou všechno jen teorie," zabručel Tratlo. Přiznal si, že Borkmann může mít pravdu, ale nelíbilo se mu, že ho podporuje Baroon.

„Rozdělíme se, abychom rychleji našli vchod do labyrintu!" přikázal.

On sám teď letěl jen několik metrů nad povrchem.

„Myslím, že jsem něco našel, nadporučíku!" ozval se nějaký hlas. „Tady radista Larcon."

„Co jste našel?" křičel Tratlo.

„Zdá se, že pod touhle skalní jehlou je vchod," odpověděl muž ze sektoru Vega.

Všichni muži k němu okamžitě zamířili. Tratlo byl mezi prvními. Larcon natáhl paži.

„Dost velký otvor, a nikdo ho nehlídá, nadporučíku," řekl Borkmann.

„Seržante Slate, přistaňte a prohledejte to. My budeme hlídat tady nahoře."

Slate obletěl otvor kolem dokola.

„Vede to přímo dolů, pane," hlásil. „Nevidím nic, co by vypadalo jako podzemní stanice."

„Dobře," řekl Tratlo klidně. „Vleťte dovnitř a zkuste zjistit, jak to tam vypadá. Nic ale neriskujte a okamžitě se vraťte, bude-li hrozit jakékoli nebezpečí."

Seržant zmizel v jeskyni.

„Všchno v pořádku, seržante?" volal Tratlo.

„Můžete s posádkou za mnou, pane," odpověděl Slate.

„Jeskyně se dole rozšiřuje a je úplně opuštěná."

Nadporučík Tratlo pokynul svým mužům a jeden po druhém se snášeli dolů. Vypadalo to, jako by je pohlcovala tlama nějaké obrovské příšery.

5.

Reflektory ozařovaly příkré stěny jeskyně. Přemožitel dvaceti

nevypadl vevnitř nijak pohostinněji než venku. Nadporučík odhadoval, že jsou asi dvacet metrů pod povrchem. U vchodu jeskyně prudce klesala, ale jen o několik metrů dále se opět vyrovnala.

Přístroje jednoznačně ukazovaly, že se posádka KI-33 ocitla v jeskynním labyrintu. Zřejmě brzy narazí na nějaké šachty.

„Pane!“ vykřikl někdo.

Tratlo se otočil, aby si lépe prohlédl místo, které seržant osvětloval. Jeskyně tu skončila. Ve světle reflektorů se však nebyla vidět skála, nýbrž hladká kovová stěna.

„Stát!“ přikázal Tratlo.

Jeden po druhém přistáli. Všechny reflektory teď byly namířeny na překážku, která jim bránila v další cestě.

„Tak přece!“ vyhrkl poručík Baroon.

„Vypadá to, že jsme našli rozsáhlou podzemní stanici,“ dedukoval Batins. „Tahle stěna tvoří část vnější hranice, pravděpodobně byla zapuštěna do skály proto, aby z místností za ní neunikal kyslík.“

„Mluvíte, jako byste tam čekal nějaké superměsto,“ ironizoval 'seržant Borkmann.

„Tefrodi jsou známi tím, že vše dělají nesmírně důkladně,“ odvětil Batins.

„Ale nejsou tu žádné hlídky. To zrovna o důkladnosti nesvědčí,“ ozval se seržant Horun.

„Tefrodi moc dobře vědí, že se k nim nikdy nemůže dostat větší flotila,“ namítl Batins. „A co se stane s jednotlivými loděmi jsme zažili sami. Tak k čemu stráž?“

„Jestlipak uvnitř stanice vědí, že tu jsme?“ zeptal se Baroon.

„O tom pochybuji,“ řekl Batins. „Velitel hlídkové lodi těm uvnitř určitě sdělil, že posádka sestřelené lodi zahynula.“

Tratlo se zamračeně usmál. „Trochu se tu porozhlédneme,“ prohlásil.

Spolu s Batinsem podrobil stěnu důkladné prohlídce. Byla naprosto hladká a vypadala jako zalitá do skály. Nikde nebyl

žádný otvor.

„Tudy neprojdeme," přiznal Tratlo. „Ale někudy se Tefrodi musí do své podzemní říše dostávat."

Tratlo rozdělil své muže a ti začali s hledáním postranních vchodů. On sám s Batinsem zůstal u stěny.

„Něco se tu vyrábí," hádal Batins.

„Rozhodně ne vesmírné lodi," řekl Tratlo. „Tak velká stanice být nemůže."

„Není velká rozlohou, ale významem," namítl Batins.

„O důvod víc, abychom se o ni zajímali," prohlásil Tratlo.

„Varuji vás," řekl Batins vážně. „Tefrodi dělají s nevídanými návštěvníky krátký proces."

„Jen klid," usmál se Tratlo. „Jsme vybaveni tak dobře, že můžeme na čas vzdorovat i menší armádě."

Batins mlčel. Nechtělo se mu zřejmě upozorňovat nadporučíka na nebezpečí, která hrozila ze strany Tefrodů. Tratlo by se nenechal zastrašit ničím. Tušil, že Přemožitel dvaceti v sobě skrývá tajemství, které by je mohlo o krůček přiblížit k Mistrům ostrovů. Než přiletí CREST III, chtěl nadporučík zjistit o stanici Tefrodů co možná nejvíc. A nikdo z jeho mužů neuvažuje jinak, tím si byl jist.

Nakonec objevil desátník Ellis Weingarth postranní škvíru vedle kovové zdi. Zavolal nadporučíka.

„Je příliš úzká," uvažoval Tratlo. „Budeme ji muset zvětšit."

„To bychom museli použít zbraně," namítl poručík Baroon. „A uvolněná energie Tefrodům určitě neujde."

„To riziko беру na sebe," řekl Tratlo.

Vytáhl z pouzdra těžký dezintegrátor a namířil ho na trhlínu.

„Ustupte!" přikázal Weingarthovi.

„Nadporučíku!" zvolal Batins. „Uvědomte si, že tak na nás upozorníte nepříteli. Proč se neotočíme a nezkusíme se dostat do stanice jinudy?"

„Ušetřete si své poučování!" zpražil ho Tratlo a vystřelil. Skála se rozplynula. Během pár vteřin byla škvíra tak široká, její

mohli projít. Tratlo šel jako první. Dostal se do velké jeskynní místnosti s vyhlazeným dnem. Všude byly rozestaveny sudovité nádoby.

Tratlo počkal, až za ním proleze Borkmann. Posvítil na nádoby.

„Skladiště, pane," řekl Borkmann. „Musí tu někde být vchod do vnitřku stanice."

„Možná to už tady Tefrodi dávno opustili," napadlo Tratla.

„Vypadá to tu tak nepoužívaně."

Batins a Veroni mezitím otevřeli jeden sud. Byl v něm šedý, hrubozrný prášek.

Tratlo stál před vnitřní výpustí, rty sevřené. Váhal, jestli má zatahnout za otevírací páku. Až dosud měli nečekané štěstí.

Tefrodi je ještě neobjevili. Ale kdyby otevřel výpust'...

Tratlovi bylo jasné, že chtěli něco zjistit, musí do nitra stanice. Pár sudů s práškem ještě nebyl žádný důkaz.

Vtom se stěna výpusti odsunula stranou. Tratlo vytáhl dezintegrátor, připraven střílet. Z výpusti padalo do skladiště světlo. Tratlo spatřil, jak k němu míří automatický vozík, na jehož korbě stály další sudy. Nechal zbraň klesnout. Náhoda jim umožnila, aby se nepozorovaně dostali dovnitř. Opravdu to byla jen náhoda?

„Co teď?" zašeptal seržant Borkmann.

Tratlo se díval, jak jsou z vozíku skládány poslední sudy.

Musel se rychle rozhodnout, protože vozík se každou chvíli otočí, a výpust' se za ním zavře.

Jestli je to skutečně past, museli počítat s útokem, i kdyby zůstali ve skladišti. Protivník by jistě nepřipustil, aby se vrátili na povrch. Tratlo vstoupil do výpusti. Posádka ho následovala.

Museli se přitisknout ke zdi, aby udělali místo vozíku.

Tratlo se náhle vyhoupl na korbu.

„Pojďte, poručíku!" vyzval Baroona. „Vylezte za mnou nahoru!" Baroon ho neochotně následoval.

Stěna výpusti se otevřela. Kolem vozíku se seskupili muži z

KI-33. Tratlo sevřel dezintegrátor a přitiskl se k povrchu vozu. Ocitl se v obrovské hale. Vydechl si, když nikde nespátřil žádnou živou bytost. Většinu místa zabíraly neznámé stroje. Když vůz projížděl mezi dvěma velkými stroji, dal nadporučík poručíkovi znamení a oba seskočili. Vůz pokračoval v cestě a brzy jim zmizel z očí.

„Jestli tu jsou Tefrodi, není pochyb, že o nás vědí," řekl Tratlo Batinsovi. „Proč nic nedělají?"

„To je jednoduché," odpověděl kosmický inženýr. „Jedná se nejspíš jen o pár vědců a techniků. Je jich příliš málo na to, aby nás mohli ohrožit. Ale to nic neznamená, protože osádka stanice má jistě možnost, jak přivolat posily."

Tratlo přikývl. Mají tedy krátkou lhůtu, během níž se tu mohou porozhlédnout.

Batins ukázal na stroje. „Nepochybuji už, že jsme skutečně pronikli do tefrodské stanice," řekl. „Tyhle stroje jsou pro Tefrody typické."

A zarážejícím způsobem se podobají pozemšťanským, pomyslel si Tratlo. Nemělo smysl zavírat před tímto faktem oči. Existuje snad mezi oběma galaxiemi paralela? Opakování kosmických událostí? Ale jeho logicky pracující mozek mu říkal, že je to pouhá náhoda. Proč by se ve dvou různých galaxiích nemohly vyvinout národy, které by si byly podobné? Podmínky, za nichž tefrodská civilizace vznikla, mohly být podobné počátkům lidstva.

„Baroon a já se tu porozhlédneme," rozhodl nahlas. „Ostatní počkají tady a budou nás krýt. Střílejte teprve tehdy, zahájí-li palbu protivník. Pojd'te, Baroone."

Přemožitel tří a Génus z Reyanu opustili úkryt strojů a vydali se k běžícím pásům naproti. Přepravovaly se po nich pouze malé předměty. Nejspíš se jednalo o mikropřístroje. Byly to tenké kulaté kovové destičky, centimetr v průměru pouze tři milimetry vysoké.

„Vypadají jako mince," poznamenal Baroon. „Jestlipak jsme

nenášli razírnu tefrodské banky?"

Tratlo se zasmál. „To není Špatný nápad," mínil.

„Ale bohužel mimo," dodal Baroon. „Na mincích by muselo být něco vyraženo."

Tratlo vzal hrst kovových destiček z pásu a strčil je do kapsy skafandru. Baroon zavrtěl hlavou.

„Snad na nás ta krádež neupozorní," řekl.

Tratlo vztyčil hlavu. „Co to změní? Stejně jsme nejspíš pozorováni."

Zdálo se, že nic jiného se tu nevyrobí. Když si Tefrodi vybrali tak osamělou planetu, kterou nechali hlídat hlídkovou lodí, musely mít ty věcičky nesmírný význam. Tratlo cítil, že narazili na jedno z největších tajemství mocných Tefrodů. Jaký význam ty mikropřístroje pro ně mohou, mít?

„Máte nějaký nápad, poručíku?" obrátil se na Baroona.

Reyanan zavrtěl hlavou. „Možná, že svůj objev přeceňujeme, kapitáne."

„To je možné," přiznal Tratlo. „Batinsi! Pojd'te k nám, prosím."

Když se kosmický inženýr objevil, ukázal mu Tratlo jednu destičku.

„Už jste někdy viděl něco takového?" zeptal se.

„Ano," odpověděl k jeho překvapení Batins.

„Vy víte, co to je?" Tratlo neskřýval nedůvěru.

„Ne přímo," přiznal Batins. „Ale pro Tefrody to zřejmě má až nadpřirozený význam."

„Nadpřirozený? To přece nemyslíte vážně! Tak vysoce vyvinutý národ přede už dávno musí vědět, že se všechny takzvané nadpřirozené věci dají vědecky vysvětlit."

„To je pravda," řekl Batins. „Ale obchodník, který tyhle věcičky měl, a všude je ukazoval, tvrdil, že Tefrodům tyhle přístroje slouží jako talismany."

„Talismany!" zaúpěl Tratlo. „Slyšel jste to, poručíku? Tajemství Tefrodů je obyčejný plíšek, talisman, od něhož

nejspíš čekají skutečné zázraky."

„Váš posměch je nespravedlivý," rozzlobil se Batins. „Chtěl jste vědět, co o tom vím. Dozvěděl jste se to. Samozřejmě jsem i já přesvědčen, že jde o něco víc než o obyčejné talismany." Když Tratlo zastrčil záhadné předměty zpět do kapsy, objevili se na druhém konci haly tři ozbrojení Tefrodi.

6.

Organizaci spojených hvězd, USO, velel admirál Atlan, který byl Arkonidan a jako takový měl pojetí morálky, které se často podstatně lišilo od pojetí Perryho Rhodana a jiných Pozemšťanů. Zatímco se Pěny Rhodan vždy pokoušel řešit spory s jinými národy prostřednictvím dohod/prosazoval Arkonidan většinou nekompromisní boj. Mezi oběma muži, kteří sice byli přáteli, ale k rozšíření Solárního impéria chtěli používat rozdílné prostředky, proto často docházelo ke vzrušeným diskusím.

V průběhu času se Allanovi podařilo vtělit některá svá přesvědčení do učebních plánů USO. Tak došlo k tomu, že mnozí specialisté USO zastávali názory, které odpovídaly spíš Allanovým, než těm Perryho Rhodana.

To platilo i pro Aria Tratla, Přemožitele tří, z Meredi IV v Plejádách. Odhodlaného bojovníka z něj však neudělal jen výcvik USO, ale i podmínky na jeho domácí planetě.

Kdyby Tefrody spatřil Pozemšťan, pokusil by se začít vyjednávat a dosáhnout příměří. Nadporučík Tratlo samozřejmě nebyl omezený válečník. K cizím lidem však vždy cítil daleko větší nedůvěru, než by pociťoval Pozemšťan. A nabitou zbraň měl připravenou v ruce.

Ti tři cizinci by mohli být Pozemšťany. Měli ostře řezané rysy a sametově snědou pleť. Jejich vlasy byly téměř černé. Měřili si vetřelce beze strachu, s oním slabým zájmem, který ve vás vyvolá přechodné vyrušení.

Právě tento postoj Tratla dráždil. Cítil, že si Tefrodi připadají

nesmírně nadřazeně. Na rozdíl od Tratla a Baroona nechali své zbraně zastrčené za opasky.

„Měli bychom se pomalu stáhnout zpět k našim, nadporučíku," navrhl Batins tiše.

„Ne," řekl Tratlo krátce a cítil, jak mu do hlavy stoupá krev.

„Neustoupím ani o metr."

Baroon vyčkával.

„Vy jste přece schopen se s nimi domluvit, nebo ne?" zeptal se kosmického inženýra.

Batins zakašlal. „Umím tefrodsky,"; přiznal. „Ale považuji za rozumněji,;;

si, abychom je nechali promluvit první."

Vtom hlasitě zavolal Borkmann:

„Potřebujete pomoc, pane?"

„Zůstaňte, kde jste!" přikázal Tratlo. „Jestli vy nebo někdo jiný jenom vystrčíte hlavu, máme tu za chvíli pěkný ohňostroj."

„Ale přece musíme něco udělat, nadporučíku," odporoval Borkmann.

Přesně v té chvíli se Tefrodi opět stáhli.

„Jen se trochu porozhlédli," řekl Tratlo. „Ale vrátí se. Jdeme za nimi."

Batins tlumeně zasténal. Zdálo se, že s Tratlovým rozkazem nesouhlasí, ale očividně považoval za zbytečné protestovat. Tratlo, Baroon a Batins počkali, až se k nim dostanou ostatní muži.

„Půjdeme podél pásu," řekl Tratlo. „Jakmile na nás zaútočí, stáhneme se za stroje. Tak na nás nebudou moci střílet."

Tratlo si vzpomněl na den, kdy bojoval proti netvorům na Meredi IV. I když už to bylo hrozně dávno, ještě si dobře pamatoval na páchnoucí dech ještěra taraka, na dupot jeho sloupovitých nohou, vázících několik tun a na rozpálenou zemi. Tratlo byl přesvědčen, že bude později se stejnou intenzitou vzpomínat na události v této stanici pokud ještě pro něj vůbec ,nějaké „později" bude.

„Tam vpředu je průchod, nadporučíku!" zvolal Baroon, který šel v čele.

Pás opsal lehký oblouk a mizel v otvoru ve zdi. Kaarn Baroon se k průchodu do další místnosti dostal jako první. Tratlo viděl, jak se prudce zastavil.

„Pane!" vyhrkl.

Tratlo zrychlil a doběhl ho. Hala, do níž se dívali, byla rovněž plná strojů. Přímo proti nim stálo něco, co bylo Tratlovi povědomé.

Položil jednu ruku Baroonovi na ramena a řekl: „Myslím, že začínám vidět duchy. To je přece akonský torbogenový transmitter." V tom okamžiku začali z torbogenů, který využíval pátý rozměr, vystupovat ozbrojení Tefrodi.

* * *

„Zpátky!" zařval nadporučík Tratlo. Posádka Korvety začala ustupovat.

„Jak je možné, že tu stojí akonský transmitter, Bastinsi?" zeptal se Tratlo, jakmile se stáhli za stroje.

„To je tefrodsky transmitter," opáčil kosmický inženýr. „Slovo akonský je mi zcela neznámé."

Ted' už Tratlo vůbec ničemu nerozuměl. Jak je možné, že neznámí z Mlhoviny Andromeda, kteří vypadají jako Pozemšťané a létají v lodích, jež se navlas podobají lodím Solárního impéria, používají transmitter, který stavěli Akonané? Byl i tohle náhodný paralelní vývoj ve dvou různých galaxiích, nebo to mělo jiné, strašidelné důvody?

„Pořád ještě s nimi nechcete mluvit, Batinsi?" zeptal se.

„Musí začít oni," odpověděl kosmický inženýr. „Bylo by dobře, kdy byste to konečné pochopil, nadporučíku."

„Zapněte si individuální ochranné štíty!" přikázal Tratlo všem.

„Už jdou!"

Deset Tefrodů vstupovalo do haly.

„Nestřilet!" zvolal Tratlo. Chtěl vědět, co má protivník za lubem.

„Moseleyi a Larcone! Okamžitě vyšlete nouzové volání CRESTU III, aby byl Rhodan informován, až přiletí," dodal. Tefrodi se zastavili v průchodu. Náhle se všude v místnosti objevily bílé kouřové obláčky.

„Plyn!" vyhrkl Baroon.

„Mají strach o své stroje," poznamenal seržant Horun. „Tím získáme drahocenný čas."

Tefrodi se vzrušeně dohadovali. Nejspíš si všimli, že plyn nesplnil svůj účel. Ted' to zkusí jinak. Tratlo rozdělil posádku za několik strojů. Jeden by Tefrodi možná obětovali, ale pochyboval, že by jich byli ochotni zničit více. Věděl, že musí boj natahovat co nejdéle, aby do něj mohla zasáhnout CREST III.

V průchodu nyní bylo téměř padesát Tefrodů.

„Batinsi," řekl kapitán naléhavě, „pořád ještě s nimi nechcete mluvit?"

„Jsou to Tefrodi," opáčil kosmický inženýr, jako by tím bylo řečeno vše.

„Tak si s nimi promluvíím já."

„Neumíte ani slovo tefrotsky," namítl Baroon.

„Já už jim vysvětlím, co chci," opáčil Tratlo přesvědčeně.

„Nedělejte to, nadporučíku," varoval ho Batins.

„Máte helmu," upozornil ho seržant Borkmann. „Můžete s nimi mluvit, jen když ji sundáte. A místnost je plná jedovatého plynu."

„Už se rozptýlil," mínil Tratlo a sundal si helmu. Vzduch byl teplý a páchl. Helmu měl připravenou, aby šiji mohl okamžitě znovu nasadit, kdyby se mu udělalo zle. Vystoupil zpoza stroje. Tefrodi okamžitě přerušili diskusi. Tratlo měl pocit, že na něj nevěřicně zírají.

Zvedl paži a šel k nim. Zůstal stát vedle pásu. Neměl žádný plán, chtěl jen zabránit boji a získat čas.

Vtom na něj někdo vystřelil.

Tratlo se potácel zpět a rychle si nasadil helmu. Vrhł se na zem

a odkulil se do úkrytu.

„Zdá se, že jste měl pravdu, Batinsi," řekl udýchaně.

„Moseley a Larcon nepřetržitě vysílají," řekl Baroon. „Ale ještě nepřišla žádná odpověď."

„V druhé hale se Tefrodi přímo rojí!" vykřikl seržant Borkmann.

„Měli bychom udělat něco s tím transmitterem," mínil Baroon.

„Jinak tu za chvíli bude celá armáda."

„Jenže to bychom museli projít kolem stovky Tefrodů," namítl Tratlo.

„Běžící pás," nadhodil Baroon. „Někdo by se na něm mohl dostat vedle. Když bude mít štěstí, nevšimnou si ho."

Přemožitel tří chvíli uvažoval. Poručíkův plán nebyl špatný. V každém případě to byla jediná možnost.

„Byl to můj nápad, nadporučíku," připomněl mu Baroon.

„Proto půjdu já."

Tratlo se na něj nedůvěřivě díval. „Někde ve služebních předpisech je jistě místo, které vám to umožňuje," hádal ironicky.

Baroon se zasmál. „Ne, pane. Tentokrát jsem odkázán na váš souhlas. Jsem ale podstatně menší než vy, takže je menší pravděpodobnost, že mě objeví."

„Tak dobře," řekl Tratlo. „Půjdeme oba."

* * *

Arl Tratlo ležel pod běžícím pásem. Byl tak úzký, že pochyboval, zda ho unese.

„Snad bude otvor ve zdi pro vás dost velký, nadporučíku," poznamenal Baroon.

„Jděte první," zasyčel nadporučík našťvaně.

Jeden po druhém se vytáhli nahoru

a napjatě čekali, jestli se ozve střelba. Nic. Pás je vynesl do další místnosti. Tratlo se spustil dolů a kutálel se po podlaze do úkrytu za jedním strojem. Baroon už tam na něj čekal. Tratlo si všiml, že pás se zastavil, není divu, pomyslel si ironicky.

Shodil nejméně tři nebo čtyři tucty těch plíšků.

Baroon si všiml, kam se dívá.

„Brzy nás najdou," poznamenal.

„Zatím se o nás nikdo nestará. Ale Tefrodi dostávají neustále z transmiteru posily."

Tratlo se začal potit. Možná, pomyslel si, přiletí CREST III tak akorát včas, aby vyzvedl několik mrtvých.

„Musíme zůstat na téhle straně haly," řekl mu Reyanan.

„Tefrodi se soustředí na průchod do druhé místnosti."

Nepostupovali tak rychle, jak doufali. Stále museli hledat úkryt za různými stroji, aby šijích nevšimli nově přichozí. Bylo už tu nejméně sto Tefrodů. Tratlo myslel na Borkmanna, který převzal velení. Doufal, že neztratí nervy.

Konečně spatřili transmitter. Deset Tefrodů stálo kolem něj se zbraněmi v rukou, zatímco zevnitř stále přicházeli noví a noví.

„Podívejte se na to," zašeptal Tratlo Baroonovi. „Stačí, abychom vystrčili špičku nosu, a jsme vyřízení."

„Nedostaneme se k transmiteru!" šeptl poručili vztekle.

„Všechno to bylo k ničemu!"

V jeho hlase nebyla ani stopa po rezignaci, jen vzdor, a to na Tratla zapůsobilo.

„Mohli bychom letět," navrhl.

„Letět?" Baroonův hlas zněl překvapeně. „V téhle hale?

Sestřelili by nás jako obtížný hmyz."

„Nevím," zamumlal Tratlo. „Mohli bychom to aspoň zkusit."

„Transmitter sahá až do stropu, pane," řekl Reyanan a navlhčil si jazykem rty. „Nejspíš se nedostaneme až k němu."

Tratlo zapnul antigravový projektor, který byl spojen s leteckým agregátem, a odlepil se od země. Baroon na něj zíral s otevřenými ústy. Pak rovněž vyletěl. Společně se vznášeli až ke stropu.

„A teď k transmiteru!" zvolal Tratlo.

Vtom byli objeveni.

Tefrodi začali střílet.

7.

„Zaútočili na nadporučíka a na Baroona," řekl Borkmannovi Slate. „Co teď?"

„Musíme zůstat tady, tak zněl rozkaz."

„Tefrodi jdou," varoval ostatní seržant Vem Horun.

„Moseleyi!" zvolal Borkmann. „Pořád ještě nemáte spojení s CRESTEM III?"

„Ne, pane."

„Batinsi! Pojd'te sem!"

„Dejte rozkaz k palbě!" radil kosmický inženýr Borkmannovi.

„Nekryj se. A vypadají jako Pozemšťané..."

„Mají bojové skafandry," řekl Batins suše. „Vědí, co dělají."

„Pal!" přikázal Borkmann. Sám namířil dezintegrátor na jeden ze strojů a vystřelil. Horní polovina stroje se rozplynula.

Tefrodi se zastavili.

„Tohle je zdrží!" radoval se Borkmann. „Až zase zaútočí, mine na stroje."

„Počkat!" vykřikl Batins. „Myslím, že s námi chtějí vyjednávat."

„Bojí se o své stroje," řekl Slate bez dechu. „Možná nám umožní cestu na povrch, až přiletí CREST III."

„Budou to Tefrodi, kdo bude klást podmínky, ne my," řekl Batins. „A myslím, že to budou tvrdé podmínky."

Kývl na Borkmanna.

„Pojd'te," vyzval ho. „Poslechneme si, co nám chtějí."

* * *

Tratlovi nezbylo, než se bleskurychle spustit dolů. Podařilo se mu nalézt úkryt za jedním strojem. Tefrodi chvíli stříleli po Baroonovi, ale museli toho nechat, protože hrozilo poškození stropu. Po chvíli Baroon přistál vedle nadporučíka.

„Zatraceně!" zaklel. „K transmitteru se nedostaneme."

„Aspoň jsme jim trochu zavařili," řekl Tratlo spokojeně a s uznáním kývl na Baroona. „A jsme stále naživu." '

„Má smrt by také byla pro lidstvo nenahraditelnou ztrátou,"

tvrdil Reyanan. „Představte si, kolik cenných děl by zůstalo nedokončených.“

Tratlovo uznání vystřídal starý známý vztek.

„Musíte s tím začínat zrovna teď?“ zeptal se.

„Protože hovoříme mezi čtyřma očima,“ řekl poručík Baroon, „mohu vás s radostí ujistit, že jste neotesanec, který nemá o krásách života ani ponětí.“

To Tratlovi vyrazilo dech.

„Ty vaše krásy jsou pro mě kýč!“ zařval. „Ano, kýč!“

„Vedle se střelí,“ poznamenal Baroon.

Tratlo zapnul vysílačku na přilbě.

„Seržante Borkmanne!“ volal.

Slyšel, jak si seržant vydechl.

„To je štěstí, pane. Už jsme mysleli, že...“

„K věci, seržante,“ zabručel Tratlo. „Co se u vás děje?“

„Tefrodi na nás zaútočili,“ sdělil mu Borkmann. „Ale když jsem začal střílet na stroje, najednou byli ochotní jednat. Batins a já jsme právě na cestě k jejich parlamentáři.“

„Počkejte, seržante!“ přikázal Tratlo. „Jdu s poručíkem vedle a budu vyjednávání vést.“

„Nechají vás?“ ptal se Borkmann nejistě.

„To se uvidí!“ odpověděl Tratlo a kývl na Baroona. „Pojďte, poručíku!“

Kolem se to hemžilo ozbrojenými Tefrody. Jestli teď začnou střílet, je po všem.

„Batinsi, řekněte jim, ať nás nechají projít,“ řekl Tratlo do vysílačky.

„Už je to zařízení, pane,“ odpověděl Borkmann.

Tefrodi vytvořili špalír, aby oba muži mohli projít. Tratlo si odechl, když se ocitl vedle Batinse a Borkmanna. Kosmický inženýr si sundal přilbu a mluvil na Tefroda.

Batins se na Tratla ohlédl a ušklíbl se.

„Nevěří mi ani slovo,“ řekl v interkosmu.

„Jak to víte?“ divil se Tratlo. „Vždyť nic neřekl.“

„Právě," opáčil Batins.
Tefrod se náhle rychle rozhovořil.

Kosmický inženýr trpělivě naslouchal. Když se znovu obrátil k
Tratlovi, tvářil se nesmíme vážně.

„Nu?" chtěl vědět Meredian. „Jak to vypadá?"

„Nadporučíku," řekl Batins pomalu, „on chce, abychom se
vzdali."

„To nepřipadá v úvahu!" udělal Tratlo.

„To není vše. Chtějí nás prohlédnout."

„Prohlédnout?" opakoval Tratlo. „Jak tomu mám rozumět?"

„Tak, jak to říkám," řekl Batins. „Něco se mu na nás nelíbí.

Ptal se, proč jsme nereagovali na dráždivé vlny."

Tratlo si byl stále jistější, že je na stopě fantastického objevu. [!]

„Zeptejte se ho, jaké dráždivé vlny má na mysli," vyzval
Batins.

„Pro něj existuje jen jeden druh dráždivých vln," opáčil Batins.

„Má o nich určitou představu a myslí si, že přesně víme,' o čem
mluví."

„Proč nás chce prohlédnout?" ptal se Tratlo.

„Chce zjistit, jeli nějaký fyzický důvod, proč na dráždivé vlny
nereagujeme."

Než stačil Tratlo něco říct, ozval se mu ve sluchátkách Ron
Moseley.

„Pane!" volal radista. „Vzpomínám si, že KI-33 byla při přiletu
zasypána hypervlnami. Nepřikládal jsem tomu
význam, myslel jsem že je to náhoda."

Tratlo pomalu přikývl. „Zdá se, že jde o nějakou zbraň," řekl.

„Ale proč na nás nepůsobila?" ,

„Když se necháme prohlédnout, budeme to brzy vědět,"
poznamenal poručík Baroon ironicky.

„Ať jde k čertu," uzavřel diskusi Tratlo nevlídně. „Nikdo z nás
nepůjde dobrovolně do zajetí." <

„Právě to jsem chtěl navrhnout, nadporučíku," řekl Batins s

jasně patrnou úlevou. „Věřte mi, budeme ztraceni, vzdáme-li se Tefrodům. Nedodržíme, co nám slíbí, aby dosáhli svého cíle.“

„Pošlete toho chlapa pryč," řekl Tratlo. „Udělejte to ale dramaticky, abychom získali ještě trochu času.“

Batins se rozhovořil. Tefrod se zachmuřil. Pak na Batinse vztekle zařval, prudce se otočil a odešel ke svým vojákům.

Tratlo se za ním díval.

„Boji už se nevyhneme," řekl Batins. „Tentokrát už nebudou brát na stroje žádný ohled.“

„My také ne," pravil Arl Tratlo, Přemožitel tří.

8.

Ultrabitevní loď galaktické třídy CREST III, zároveň vlajková loď Solární flotily, se blížila k zelenému dvojslunci KA I4465Erl9238. Přesně dvacet tři vteřin po skončení lineární části letu zachytili na palubě hypersignaly ztroskotané posádky KI-33.

„Byli tu tedy před námi," řekl Rhodan klidně. „A zdá, že jsou až po krk v problémech.“

Brzy bylo jasné, že nouzové volání přichází z malé planety, kterou teď bylo vidět na obrazovkách. Povrch planety byl hornatý a bezútěšný. Ani stopa po atmosféře.

„Zdá se, že jsou v nějakém jeskynním labyrintu uvnitř planety," poznamenal Atlan. „Zajímalo by mě, jak se tam dostali.“

„Tefrodi!" řekl Kalak, kosmický inženýr. Vyslovil to slovo jako kletbu. „Buďte opatrní!" dodal vzápětí. „Měli byste vědět, že máte co dělat s protivníkem, kterého v žádném případě nesmíte podceňovat.“

„Signály ustaly, pane!" zvolal hlavní radista.

Atlan a Rhodan si vyměnili významný pohled. Rhodan doufal, že nepřišli příliš pozdě.

„Aktivovat ochranné štíty!" přikázal Rhodan.

Během několika vteřin se ukázalo, jak byl rozkaz, který vydal

jen z opatrnosti, na místě. Zpoza většího z obou sluncí se vynořila vesmírná loď.

„Tefrodi!“ opakoval Kalak.

„Nejspíš Korvetu sestřelili,“ prohlásil Atlan.

Cizí loď zahájila palbu. Štítu CRESTU III bez problémů odolávaly. Pak ultrabitevní loď galaktické třídy palbu opětovala.

Stačila jediná salva, a tefrodská loď se změnila ve žhnoucí kouli. Rhodan by si byl přál, aby k tomu nemuselo dojít.

Zavolal si k sobě Guckyho a požádal ho, aby se postaral o posádku Korvety.

Snad ještě není pozdě.

9.

Padly první výstřely. Protože obě skupiny protivníků měly na sobě ochranné bojové skafandry, mohlo trvat dost dlouho, než dojde k prvním ztrátám. Kdyby se včas objevila CREST III nemuselo by být nic ztraceno. Tratlo se smutně usmál. Obával se, že se vlajkové lodi něco stalo. Bylo to jediné vysvětlení, proč stále ještě není nablízku.

Tratlo slepě střílel kolem sebe. Zasáhl běžící pás s destičkami. Destičky se rozplynuly ve vzduchu a Tratlo cítil podivné uspokojení.

Jeho čin vyvolal zuřivou palbu Tefrodů. Zdálo se, že ztráta pásu a mikropřístrojů zasáhla víc, než systematické ničení strojů.

Tefrodi se neodvratitelně blížili a muži z KI-33 museli ustupovat. Tak za čtvrt hodiny je však zastaví zadní stěna místnosti. A pak...

Moseley a Larcon přestali vysílat a zapojili se do boje. Na podlaze za jedním strojem ležel poručík Baroon, pečlivě mířil a střílel. Tratlo se k němu ; přidal. Poručík ani nepohnul hlavou. Boj probíhal dál, a na straně USO nebylo vyměněno ani slovo. Brzy bude konec, pomyslel si Tratlo.

Mezi ním a Baroonem v posledních chvílích vznikla kupodivu jakási vzájemná spřízněnost, kterou by byl Tratlo považoval za nemožnou. Věděl, že Baroon bojoval stejně odhodlaně jako on sám. Možná, že Reyanana podceňoval, napadlo ho. Zdá se, že tenhle poručík umí mnohem víc, než jen psát bláznivé knihy a patlat barvy na papír.

Tefrodi teď ve střelbě polevili. Bylo už jen otázkou času, kdy se muži z KI-33 nebudou mít kde kryt. Tratlo měl pocit, že vzduch, který dýchá, je čím dál horší. Přezkoušel regulátor kyslíkového agregátu, ale závadu nenašel. Baroon si toho všiml.

„Potíže?“ zeptal se ho.

„Nevím,“ odpověděl Tratlo nejistě.

„Mám pocit, že přívod kyslíku nefunguje správně.“

Baroon se o němu otočil a natáhl se po agregátu. Tratlo náhle cítil, že byl přívod kyslíku přerušen úplně. Vyděsil se.

Důvěřoval Baroonovi příliš? Byl poručík zločinec, který využil situaci, aby ho zavraždil?

„Co se stalo?“ zjišťoval. Vzduch uvnitř přilby mu vydrží maximálně na dvě minuty.

„Nemůžu nic najít,“ zoufal si Baroon. Tratlo viděl, že horečně pracuje. Snažil se dýchat co nejpomaleji.

„Mám to!“ vyhrkl Baroon. „Ventil se zasekl.“ Tratlo se ovládl a mlčel. Věděl, že Baroon poruchu za chvíli odstraní.

Najednou uslyšel syčení a do přilby znovu proudil čerstvý vzduch.

„Agregát je úplně v pořádku,“ řekl Baroon Tratlovi se dělaly mžitky před očima. „Má.“

„Díky!“ zasípal.

Baroon znovu uchopil zbraň.

Vtom se objevil nějaký Tefrod a mával.

„Chtějí znovu vyjednávat,“ řekl Ron Moseley s úlevou.

Tratlo sklonil zbraň. Když nic jiného, získají čas.

„Batinsi! Zeptejte se ho, co chce!“ vyzval kapitán kosmického

inženýra.

„Říká, že za několik okamžiků začnou s rozhodujícím útokem," překládal Batins. „To, co jsme dosud zažili, prý nebylo nic proti tomu, co nás ještě čeká. Chce vědět, jsme-li si vědomi bezvýchodnosti naší situace."

„Ale jistě," řekl Tratlo. „Rozhodně."

„Mám mu to říct?" podivil se Batins.

„Ono je vlastně jedno, co mu řeknete," mínil Tratlo.

Batins se váhavě obrátil na tefrodského vyjednavče a chvíli s ním hovořil.

„Vyzývá nás, abychom se bezpodmínečně vzdali, jinak že budou donuceni všechny nás zastřelit," řekl pak.

„Požádejte ho o čas na rozmyšlenou," řekl Tratlo.

„Žádnou lhůtu nám nedá," opáčil Batins. „Chce odpověď hned." „Nevzdáme se," řekl pevně nadporučík.

Batins Tefrodovi jeho rozhodnutí přetlumočil. Tratlo viděl, jak nepřátelský důstojník udělal vzteklý pohyb. Očividně by mu bylo milejší, kdyby mohl dalšímu pokračování boje zabránit. Z nějakého důvodu chtěli Tefrodi dostat své nepřátele živé.

Když se Batins vrátil, řekl mu Tratlo: „Můžete teď jít, Batinsi. Pomohl jste nám mnohem víc, než bylo vaší povinností. Máte příležitost utéci na povrch. Využijte ji, než bude pozdě."

„Zůstanu," řekl Batins prostě.

Tefrodský důstojník zmizel a v hale se rozhostilo tucho.

Podivné ticho, klid před rozhodující bitvou.

„Nadporučíku, proč se nepokusíme násilím otevřít výpust'?" ozval se Borkmann.

„Museli bychom opustit úkryt," řekl Tratlo.

„Zkusil bych to," nabídl se Borkmann rozhodně. „Jestli se ještě najde dobrovolník, který by mi pomohl."

Několik mužů najednou vyskočilo. Tratlo se unaveně usmál.

Chtěl Borkmannův plán zamítnout, ale vtom se znovu objevili Tefrodi a začali střílet. Pak místností otřásla exploze. Podlaha se chvěla a zdálo se, že na ně spadne strop.

„Co to bylo?" vyhrkl Baroon.

Tefrodi přerušili útok a běželi zpět do druhé místnosti. Tratlo pochopil, že se muselo stát něco nečekaného. A pak se zpoza jednoho zničeného stroje vynořila malá postavička ve kafandru solární flotily.

„Nadporučíku Tratlo," řekla jasným hláskem, „doufám, že bomba vybuchla ještě včas."

Tratlo vyskočil a rozběhl se k ní.

„Vylezte!" křičel přeskakujícím hlasem. „CREST III je tady!"

„Hej!" řekla postavička. „Jestli budeš tak rvát, upustím strachy i tu druhou bombu."

„To je Gucky!" vydechl si Borkmann. „Teď tu hru obrátíme a Tefrodům trochu zavaříme."

* * *

Rhodanovi se ulevilo, když byly znovu registrovány radiové signály. Tratlo a jeho muži jsou tedy ještě naživu. Gucky si mezitím navlékl speciální skafandr a s dvěma bombami se vydal na malou planetu. Měl za úkol pomoci specialistům USO a oznámit jim, že přiletěla CREST III.

„Musíme odtamtud posádku Korvety co nejrychleji dostat," nařídil Rhodan. „Mám pocit, že se to tu bude dříve nebo později hemžit tefrodevskými loděmi."

Rhodan si nechal zavolat majora Dona Redhorse. Vysoký Čejen se za chvíli objevil na můstku.

Rhodan ukázal na panoramatickou obrazovku.

„Mám pro vás práci, majore," řekl. „Troufáte si dostat nadporučíka Tratla a jeho muže z jeskynního labyrintu, ovládaného Tefrody? Gucky už je na cestě."

„Jistě, pane," prohlásil Redhorse a obrátil se k odchodu.

„Neztrácejte čas!" volal za ním Rhodan.

Vtom se na můstku materializoval myšob.

„Našel jsem je," řekl bez okolků. „Tam dole je tefrodevská podzemní stanice. Nebude to jednoduché. Tefrodi dostávají

posily z transmiteru, který ' vypadá úplně jako akonský. Nechal jsem tam vybuchnout bombu. Tratlo má teď trochu Času." ^r

„Redhorse tam poletí s Korvetou a podpoří Přemožitele tří," řekl Atlan.

„Jsou tam mrtví?" ptal se Melbar Kasom.

„Ne," řekl Gucky. „Ale ještě mohou být."

Podíval se na Rhodana. „Jdu tam zpátky," řekl a zmizel.

Rhodan se ptal sám sebe, co tam dole mohla posádka KI-33 objeviti. Proč se Tefrodi stáhli do tohoto opuštěného sektoru a vybudovali tu podzemní stanici? Tušil, že jsou na stopě, důležitého tajemství. Nemohl se dočkat, až se setká s nadporučíkem Tratlem.

První administrátor ucítil, jak se mu chvějí ruce. Atlan se tiše zasmál.

„Nejraději bys tam letěl sám," řekl chápavě.

Pozemšťan zamračeně přikývl. Jeho starý přítel ho zase jednou prokoukl. Ale Redhorse je spolehlivý důstojník. Nedopustí se žádné chyby.

* * *

„Nu, nadporučíku?" zeptal se poručík Baroon. „Co uděláme teď?"

„Borkmanne, Slate, Horune!" zvolal Tratlo. „Prostřílejte nám cestu do výpusti, než se Tefrodi vrátí."

„Ach!" vydechl poručík. „Přesně to jsem chtěl navrhnout, pane."

Zanedlouho už specialisté USO stáli ve skladišti. Tratlo nahlížel výpusti zpět do stanice.

„Brzy je budeme mít v patách," řekl Tratlo, „Musíme si pospíšet a dostat se na povrch."

Vtom se vedle výpusti materializoval Gucky.

„Major Redhorse sem pro vás letí s Korvetou," volal na Tratla.

„Musíš se pokusit probít na povrch."

Tratlo s Baroonem kryli ústup ostatních mužů. Tefrodi se nechtěli k výpusti příliš přiblížit. Očividně nevěděli, jak silný

je jejich protivník teď, a nechtěli nic riskovat.

Tratlo si odechl, když mu Borkmann ohlásil, že celá posádka KI-33 až na něj a Baroona už je v jeskyni. Gucky odepjal od opasku dvě bomby a položil je na podlahu vypusti.

„Tohle Tefrody trošku zdrží," prorokoval.

Tratlo přikývl. Když se jako poslední objevil v jeskyni, ozval se výbuch.

„Získali jsme Čas," poznamenal Gucky.

„Stanice má ještě další vchody." připomenul Tratlo.

„Doufejme, že už nejsme očekáváni."

„Mám spojení s majorem Redhorse," oznámil Ron Moseley.

„Má potíže. Na jeho Korvetu útočí tři malé lodi. Prosí nás o strpení."

Tratlo se musel smát. Tahle formulace odpovídala majorově mentalitě. Tefrodi zřejmě měli někde na planetě malý hangár.

„Co navrhuješ?" zeptal se nadporučíka Gucky. „Vydáme se, přesto na povrch?"

„Jistě," opáčil Tratlo, který si jen těžko zvykal na to, že myšob každému tyká. „Redhorse bude s Tefrody určitě rychle hotov." Naštěstí nemohl vědět, že to není zrovna moc pravděpodobné.

* * *

Velitelé tří tefrofských lodí buď věděli, že Redhorse nemůže riskovat použití transformačních děl bezprostředně nad planetou, nebo to byla náhoda, ale v každém případě se neustále drželi těsně nad povrchem.

„Máte tam dole problémy, majore?" ozval se Rhodanův hlas. .;

„A jaké," potvrdil zachmuřeně Redhorse. „Ještě nemáme na kontě ani jeden zásah. Snad se k Tratlovi a jeho mužům dostaneme včas."

„Nemohu zasáhnout do boje. Ty tři lodi jsou neustále tak těsně u vaší Korvety, že bych vás mohl trefit. Dokud nebudou výš, nemůžeme nic dělat."

„Nemohou nám být nebezpeční, zdá se, že nemají na palubě žádné těžké zbraně. Ale brání nám přistát."

Redhorse věděl, že jde o každou minutu. Brzy se může objevit tefrodská flotila. A té by dlouho nevydržela vzdorovat dokonce ani CREST III.

„Pozor!“ zvolal. „B údu předstírat přistání. Možná se nám podaří pár zásahů.“

Korveta začala prudce klesat. Tři cizí lodi chvíli čekaly, pak se pustily za ní. Redhorse Korvetu prudce podrovnal. Velitelé cizích lodí byli na několik vteřin zmateni. Palba z transformačních děl donutila jednoho z nich nouzově přistát. Ostatní zmizely.

„Tam dole se něco hýbe!“ vykřikl někdo z posádky.

Redhorse se podíval na obrazovku.

„To jsou Tefrodi!“ zvolal překvapeně. „Odřízli Tratlovi cestu.“ Než stačili vypálit, stáhli se nepřátelští vojáci zpět do jeskyně. Redhorse rychle dosedl s Korvetou na povrch Přemožitele dvaceti.

„Rychle!“ zavelel. „Deset mužů

s bojovými roboty obsadí vchody do jeskyně.“

Věděl, že nemá smysl sledovat Tefrody dovnitř. Jestli tam dole zuří bitva, bylo by těžké rozlišit přátele a nepřátele. Museli čekat, kdo vyjde na povrch jako první.

Lidé z USO nebo Tefrodi.

* * *

Tratlo se z vysílačky dozvěděl, že se Tefrodi dostali do jeskynního labyrintu.

„Porozhlédnu se tu,“ nabídl Gucky:

Než stačil nadporučík protestovat, myšob zmizel. Ari Tratlo cítil, že jeho únavu vystřídal napětí, jaké pocítil jen jednou v životě když triumfálně vylezl zpod mrtvého ještěra taraka a ocitl se tváří v tvář randlerovi, jehož přilákal zápach krve. Vrátil se zpět do současnosti právě včas, aby mohl věnovat pozornost myšobovi, který se materializoval vedle něj.

„Je jich šestnáct,“ sdělil mu Cucky. „Jsou dobře vyzbrojení a mají ochranné skafandry. Rozdělili se, takže máme šanci, když

se pokusíme o rychlý průlom."

Tratlo neváhal ani vteřinu.

„Vyrazíme!" nařídil. „Držte se pohromadě."

Vpředu se ozvala střelba. Tratlo sevřel zbraň a naslepo střílel do tmy. Bylo nefér nenávidět Tefrody, protože koneckonců nedělali nic jiného, než že bránili svůj majetek. Ani osídlování planety Meredi IV neproběhlo bez bojů, i když tam nežili žádní inteligentní domorodci. Zato tam byli ještěři taraci, randlerové a šestiletí.

Tenkrát, když Tratlo přemohl randlera, padl na něj náhle velký stín. Asi dvacet metrů nad ním kroužil šestilet. A pak padal dolů jako kámen, přímo na něj. V žádné fázi boje tenkrát Tratlo ani na okamžik nevěřil, že by mohl prohrát. Kryl si tvář jednou paží a neúnavně bodal nožem. A pak bylo po všem. Ari Tratlo byl k smrti vyčerpán. Než tenkrát ztratil vědomí, spatřil, jak k němu běží skupina Meredianů.

Ari Tratlo byl první Meredian, kterému se podařilo vyřídít tři nejnebezpečnější šelmy na jeho planetě v jednom dni.

„Utíkají!" vykřikl Baroon.

Poručíkův hlas vtáhl Tratla zpět do současnosti. Tefrodi přerušili palbu. Zjevně poznali, že nemají šanci své protivníky zastavit.

Vzápětí Tratlo spatřil východ z jeskyně.

„Kapitáne Ari Tratlo?" ozval se ve sluchátcích klidný hlas.

„Jsme z toho venku," odpověděl stejně klidně.

„Jsem major Don Redhorse," řekl ten muž. „Přišli jsme, abychom vás a vaše muže dopravili na palubu vlajkové lodi." Vtom se nad horami objevily dvě tefrodské minilodi.

„Nevzdávají to," řekl Tratlo udiveně. „Co jste tam dole našli, že jsou Tefrodi celí bez sebe, aby vás chytli?"

Tratlo sáhl do kapsy a vytáhl malé plíšky. „Tohle!"

Redhorse zíral na jeho rozevřenou dlaň.

Musí si myslet, že jsem slabomyslný, pomyslel si Tratlo rozhněvaně. Koho už by měly zajímat takové kousíčky kovu?

„To je všechno?" zeptal se Redhorse. *

„Obávám se, že ano," přiznal Tratlo.

Na Přemožitele dvaceti zvolna klesal velký stín. Byla to CREST III. Rhodan se zřejmě rozhodl přes všechny pochybnosti zasáhnout do boje. Mohlo to znamenat, že přilétá tefrodská flotila.

Velitelé obou tefrodských lodí se po spatření ultrabitevní lodi rozhodli raději zmizet.

„Ted'!" zvolal Redhorse.

Tratlo se odrazil od země a se svými muži se rozletěl ke Korvetě. Ve vypusti lodi se setkal s Batinsem.

„Je to jako zázrak," poznamenal kosmický inženýr.

„Zázrak?"

„Je to vždycky zázrak, když někdo neprohraje v boji s Tefrody." Tratlo si kosmického inženýra dlouho prohlížel.

„Batinsi," řekl pak, „myslím, že jste filozof."

„Každý z nás je filozof svým způsobem," opáčil Batins.

V chodbě se objevil Baroon. V rukách držel přilbu. V jeho kulaté tváři byly patrné stopy prožitých útrap.

„Trocha spánku by nám všem prospěla," navrhoval.

„Na to si ještě musím počkat," odpověděl Tratlo. „Rhodan a Atlan čekají na naši zprávu. A navíc jim musíme předat informace o tom, co zjistil major Duncan v mlhovině Andro-ALfa."

Baroon se poškrábal na hlavě. „Na to bych skoro zapomněl," přiznal.

* * *

Gucky se teleportoval zpátky na palubu CRESTU III.

„Všichni muži jsou v pořádku na palubě Korvety," oznámil Rhodanovi. „Tefrodi se stáhli."

„Zato se brzy objeví jejich 'lodi," řekl Rhodan. „Lokátory zaregistrovaly velice silnou flotilu, jejíž cíl je bezpochyby tady, v systému zeleného dvojslunce."

„Takže je na čase, abychom se vytratili.“

„Jakmile tu bude Korveta,“ ozval se plukovník Rudo.

Manévr trval necelých sedm minut. Sotva se za Korvetou zavřel hangár, přešel CREST III okamžitě do lineárního letu. Ultrabitevní loď nyní zrychlovala rychlostí 650 km/sec^2 . Byla (o nejvyšší hodnota, které mohl obr dosáhnout. Podaří se jim zmizet včas.

Ozvaly se reproduktory interkomu.

„Máme všechny na palubě, pane,“ ohlásil Don Redhorse.

„Vaše rozkazy?“

„Přiveďte na můstek nadporučíka Tratla,“ přikázal Rhodan.

„Zajímá has, co našel.“

„Mince, šéfe,“ řekl Redhorse lhostejně. „Hrst obyčejných mincí.“

Rhodan a Atlan se na sebe podívali. U Redhorse musel být člověk zvyklý na všechno. Ale že by měl Čejen zrovna teď náladu na žerty, tomu se jim nechtělo věřit.

* * *

Když nadporučík Ari Tratlo vešel na můstek CRESTU III, poprvé si jasně uvědomil, že on a posádka KI-33 Tefrodům unikla. Rhodan čekal, až Meredian přistoupí blíž. Tratlo zasalutoval a předal Prvnímu administrátorovi filmové snímky a zvukové záznamy, které obdržel od majora Duncana. „Tohle je důvod, proč jsme tu, pane,“ řekl. „Jak už jsem vám sdělil hypervysíláním, povstaleckým Maahkům v mlhovině Andro-Alfa se podařilo zničit Alfa-Centru a potříit oddíly vazalů Mistrů ostrovů.“

Rhodan mlčky převzal materiál.

„Ofenzíva Maahků proti Mlhovině Andromeda se dá čekat každým okamžikem,“ pokračoval Tratlo. „Mistři ostrovů vyhlásili poplach. Jestli Maahky v poslední chvíli něco nezdrží, dojde k obrovským bojům. Všechno ostatní se dozvíte z materiálu. Pochází od majora Duncana, jednoho z kapitánů hlídkových křižníků.“

Pěny Rhodan položil kazety a pásky před sebe na stůl. Jeho hubená tvář byla vážná.

„Povězte nám teď, co se stalo na té malé planetě," řekl Atlan. Tratlo váhavě vytáhl z kapsy kovové destičky, které ukořistil na Přemožiteli dvaceti.

„To jsou mince?" zeptal se Atlan.

„Mince?" opakoval Tratlo zmateně. Pak se usmál. „Major Redhorse už s vámi mluvil," konstatoval. „Ano, pane, tyhle věcičky skutečně vypadají jako mince. Poručík Baroon na základě těchto mikropřístrojů považoval podzemní stanici za razímu tefrodské banky."

Rhodan si pár kousků vzal.

„Ne," prohlásil pak, „to nejsou žádné mince, nadporučíku."

„Jistěže ne, pane," souhlasil Tratlo.

„Stanice Tefrodů na Přemožiteli dvaceti tak jsme planetu pojmenovali slouží očividně jen k jednomu účelu, k výrobě těchto mikropřístrojů. Všechno je plně automatizované. Když jsme se tam objevili, bylo tam jen pár vědců a techniků, kteří kontrolovali automaty. Teprve později přišly transmiery posily."

„Gucky nám řekl, že ten transmír je velice podobný akonskému," řekl Rhodan. „Co se o tom domníváte vy, nadporučíku?"

„To mohu jen potvrdit. Batins však tvrdil, že nikdy neslyšel nic o Akonanech. Tvrdí, že ten transmír je typický pro Tefrody!"

„Batins má samozřejmě pravdu," vmísil se do rozhovoru Kalak.

„Je to ovšem neobvyklé," poznamenal Atlan. „Necháme ty věcičky prohlédnout. Zasloužíte si odpočinek, nadporučíku Tratlo. Nechtě si přidělit kabinu."

„Děkuji, pane!"

„Víte o tom něco?" zeptal se Rhodan Kalaka, když Tratlo odešel.

„Jsou to talismany," odpověděl kos , micky inženýr. Rhodan se nevěřicně usmál. Právě od Kalaka čekal jinou odpověď. Zdálo se, že kosmický inženýr to ví, a proto je v rozpacích.

„Určitě to má ještě jiný smysl," dodal Kalak rychle. „Ale já vám mohu říct jen to, co o tom vím."

„Necháme je prohlédnout," rozhodl Rhodan a spojil se s laboratoří.

„Když poškodíte talisman, znamená to neštěstí," pípl Kalak.

* * *

Štíhlé prsty dr. Jeremyho Gardnera obepnuly mikropřístroj. Ještě chvíli , se na něj zamyšleně díval a pak se obrátil na svého asistenta.

„Spojte mě s můstkem, Jonáši," požádal. Perry Rhodan může být spokojen. Za dvě hodiny zjistil, k čemu Tratlova kořist slouží.

Rhodan se ihned ohlásil.

„Nu, doktore?" zeptal se napjatě. „Zjistil jste něco?" „Všechno, pane!" opáčil Gardner, ' „Jsou to přijímače hypervln," řekl Gardner spokojeně. „Nic víc a nic méně." Chvíli bylo ticho.

„Jste si jist, že je to jediná funkce těch destiček?" zeptal se Rhodan pak.

„Zcela jistý," potvrdil Gardner. Trochu ho zlobilo, že Rhodan pochybuje o jeho závěrech.

„Dobře, dobře," uklidňoval ho Rhodan. „Máte nějakou hypotézu, proč Tefrodi tyhle věci vyrábějí po tisících a na tajném místě?"

„Možná je potřebují pro hypervysílače ve svých lodích," navrhl dr. Gardner.

„Pak by je nemuseli vyrábět tajně," namítl Rhodan. „Ne, tyhle věcičky musí mít zcela zvláštní význam. Kalak tvrdí, že se jedná o talismany. Po, může vám to nějak?"

Gardner potlačil úsměv. :

„Vůbec ne, pane. Pochybují, že by ty plíšky mohly nosit štěstí nebo neštěstí. Mohou jen jedno: přijímat hyperviny.“

„Děkuji vám za vaši informaci!“ uzavřel Rhodan diskuzi.

Dr. Gardner hodil mikropřístroj svému asistentovi.

„Talisman,“ zamumlal. „Co tomu říkáte, Jonáši?“

„Já na duchy nevěřím,“ odpověděl mladý vědec.

Gardner se usmál. „Nebojte se, já také ne!“

10.

Seržant Vem Horun za sebou unavené zavřel dveře kabiny.

„Kde jsi k čertu byl?“ pustil se do něj Slate. „Měl bys spát a ne se někde courat. Přestěhuju se k desátníkovi Weingarthovi. Ten v noci nepořádá výlety!“

„Zatímco ty se tu povaluješ,“ odsekl seržant Horun, „starám se já o důležité věci. Pokus, který plukovník Alurin podnikl na naši žádost, se nezdařil.“

Seržant Kalím Slate si protřel oči.

„Ale!“ podivil se. „My jsme dali plukovníkovi nějaký návrh?“

„Dovolil jsem si svůj návrh přednést i tvým jménem,“ dostal ze sebe Horun. „Tak, a teď to víš.“

Slate zívá a klesl zpět na postel. „To je od tebe velkorysé,“

zhodnotil situaci. V jeho hlase zněla ironie. „Když jsem pročesali celou Andromedu, konečně se dozvím, že jsem plukovníkovi Alurinovi něco navrhl. Možná bys mi dokonce mohl prozradit to sladké tajemství, co to bylo?“

„My,“ řekl Horun důrazně, „jsme plukovníkovi předestřeli, že by bylo dobré poslat při nejbližší příležitosti naporučíka Aria Tratla a poručíka Kaama Baroona do akce společně.“

Kalím Slate sebou trhl.

„Tak proto,“ řekl.

„Ano, proto,“ opakoval Horun nazlobeně. „Ale nevyšlo to.“

Málem se navzájem zabili. Ale to ještě není všechno. Teď sedí ve své kabině a kreslí ho.“

„Kdo sedí a koho kreslí?“

„Baroon nadporučíka," zasyčel Horun. „Je načase, aby ses konečně probíral."
„No a?" zabručel Slate. „Co už je na tom, že ho maluje?"
„Není to obyčejný obrázek, ale karikatura," řekl Horun.
Slate znovu zívá. „Karikatura," zašklebil se. „Tak to budou naši dva miláckové brzy zase v ráži."
„A Alurin taky," dodal Horun temně. •;.
„Musíme něco podniknout," mýnil Slate
„Konečně ses probudil," konstatoval Horun spokojeně. „V každém případě musíme zabránit tomu, že někdo tu karikaturu uvidí a povíTratlovi, co poručík dělá."
„Ukradneme ji," navrhl Slate
„To nepřichází v úvahu. Purthagané nikdy nekradou."
Bez dalších řečí vyšli z kabiny. Na cestě k Baroonovi řekl Horun: „Mám nápad. Tu karikaturu od Baroona koupíme."
„Koupíme?" zděsil se Slate. „To chceš dát peníze za takovou hloupost?"
„Tys koneckonců obehrál Tratla v kartách o pěkné peníze," připomněl mu Horun.

„Moje peníze? Ty to chceš koupit za moje peníze?" popadl Slate přítele nevěřícně za paži. „Ani náhodou!"
„Bylo by ti milejší, kdyby tě plukovník Alurin degradoval?"
Dveře do Baroonovy kabiny byly otevřené. Slate strčil dovnitř hlavu.
„Pozdě!" zabručel. „Obrázek je pryč!"
„Dovedu si představit, kam s ním' Šel," prohlásil Horun.
„Pověsí to doprostřed jídelny a řekne, že ho k tomu opravňuje článek 6, odstavec 3 služebních předpisů," doplnil ho Slate.
„Aspoň jsme to zkusili," mýnil Horun smutně.
„Jak dojemné!" zařval Slate vzteky bez sebe. „Mám slzy v očích, když pomyslím na naši dobrotu. V celé flotile nenajdeš takové cvoky, jako Jsme my dva!"

* * *

Poručík Kaarn Baroon zaklepal a čekal, až bude vyzván dál.
Nadporučík Ari Tratlo seděl u stolu, ale ihned vstal.
„Buďte zdrav, poručíku!“ řekl přátelsky. „Právě píšu zprávu.“
„Doufám, že vás neruším?“ zamumlal Baroon rozpačitě.
„Možná byste mi mohl pomoci s detaily.“
Baroon vytáhl ruličku papíru a položil ji před Tratla.
„To je pro vás,“ pravil. „Něco jsem pro vás nakreslil.“
Tratlo se zachmuřil.
„Chcete s tím zase začínat?“ pomalu se začínal zlobit.
Rozbalil papír a chvíli zíral na karikaturu. Náhle se tak rozesmál, že se mu celé tělo otřásalo. I Baroon se smál tak, až mu stouply slzy do očí.
„Doufám, že teď je všechno v pořádku!“ řekl nakonec poručík.
Tratlo si ho chvíli měřil, pak natáhl impulsivně ruku.
„Uzavřeme mír, Kaame,“ řekl.
Baroon nedůvěřivě sledoval mohutnou, d’ohněda opálenou paži.
„A určitě mi nerozmačkáte prsty?“ zeptal se opatrně.
„U přátel jsem vždycky opatrný,“ slíbil Tratlo. '
Potřásli si rukama. Na stole před nimi ležela karikatura.
Ukazovala Aria Tratla v boji se třemi příšerami. Všechna zvířata měla Baroonovu hlavu a Baroonovu tvář.